

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VI

Issue 12

March 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்	
லைப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	13
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	16
அபெஜன்டா	18
The Life Divine – Outline	20
மனித சுபாவம்	27
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	31
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	33
அன்பர் அனுபவம்	35
Life Response பற்றிய விளக்கவுரை - 2	40
அன்னை இலக்கியம் மீன்கொடி	45

ஜீவியத்தின் ஒரை
ஷரிதானால்

அறிவு
பொறுமையாவது
அனுபவம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கேட்கக்கூடிய பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 310

Para 14

In Overmind, we find recurring the dichotomy of a pure silent self.

It is a self without feature or qualities or relations.

It is self-existent, self-poised, self-sufficient.

It is the mighty dynamis of a determinative knowledge-power.

It is a creative consciousness and force which precipitates itself into the universe.

These two are apparent contradictions of each other.

But they are correlatives or complementaries.

Their opposition sublimates itself into a coexistence.

An impersonal Brahman without qualities, and a Brahman with infinite qualities.

One is a fundamental divine Reality free from all relations or determinates.

II/1. பிரபஞ்ச சிருஷ்டி பிரம்ம சிருஷ்டி

தெய்வீக மனத்தில் தூய்மையான மொனப் பிரம்மத்தின் இரட்டைகள் மீண்டும் ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம்.

அது அம்சம், தன்மைகள் மற்றும் தொடர்புகள் அற்ற புருஷன்.

அது சுயமானது, சமநிலையுடையது, தன்னிறைவு பெற்றது.

அது வலிமையான சக்தி வாய்ந்த நிர்ணயத்திற்கு கொண்ட ஞானத்தின் சக்தி.

அது ஆக்கபூர்வமான ஜீவியம் மற்றும் ஆற்றல், தன்னைத் தானே பிரபஞ்சத்தில் படியச் செய்வதாகும்.

இவையிரண்டும் ஒன்று மற்றதிலிருந்து முரண்பட்ட தோற்றுத்தைக் கொண்டுள்ளன.

ஆனால் அவை ஒன்றோடொன்று ஒப்புமைத் தொடர்பு கொண்டவை அல்லது ஒன்றை ஒன்று ஈடு செய்பவை.

அவற்றின் எதிர்ப்பு அதை உடனுறைதலாக உயர்த்துகிறது.

அது குணங்களற்ற பொதுவான பிரம்மம் மற்றும் அனந்தமான குணங்கள் கொண்ட பிரம்மம் இவற்றின் உடனுறைதல் ஆகும்.

ஒன்று, அனைத்து தொடர்புகள் அல்லது நிர்ணயங்களிலிருந்து சுதந்தரமான நிர்க்குண பிரம்மம்.

The other is a fundamental divine Reality, the source and master.

He is the container of all relations and determinations—
Nirguna, Saguna.

Nirguna can be pursued into a farthest possible self-experience.

There we arrive at a supreme Absolute void of all relations.

It is the ineffable first and last word of existence.

Entering through the Saguna, we arrive at a divine Absolute.

It is some ultimate possible of experience

A personal supreme and omnipresent Godhead.

It is transcendent as well as universal, an infinite Master of all relations.

He can uphold in his being a million universes.

He can pervade each with a single ray of his self-light.

He can pervade each with a single degree of his ineffable existence.

The Overmind consciousness maintains equally these two truths of the Eternal.

மற்றது அனைத்துக்கும் மூல கர்த்தாவான அடிப்படை இறைச்தியம்.

அவன் எல்லா தொடர்புகள் மற்றும் நிர்ணயங்களைக் கொண்ட நிர்க்குண, சகுண பிரம்மம்.

நிர்க்குண பிரம்மதைத் தொடர்ந்தால் மிக உயர்வான சுய அனுபவத்தை அடைய முடியும்.

அது அனைத்து தொடர்புகளும் அற்ற சுப்ரீம் பரம்பொருளின் சூன்ய நிலை.

அது விவரிக்கவோண்ணாத முதலும் முடிவுமான வாழ்வின் சொல்.

சகுணத்தைத் தொடர்ந்தால் பரம்பொருளை அடையலாம்.

அது முடிவான அனுபவம் போன்றது.

அது தனிப்பட்ட சுப்ரீம் மற்றும் எங்கும் நிறை இறைத்துவம்.

அது கடந்தது மேலும் பிரபஞ்சமானது, அனைத்து தொடர்புகளுக்கும் ஒரு அனந்தமான தலைவன்.

தன் ஜிவனில் என்னைற்ற பிரபஞ்சங்களை நிலைநிறுத்தக் கூடியவன்.

தன் சுயப்பிரகாசத்தின் ஒரு கதிரால் ஒவ்வொன்றிலும் அவன் வியாபிக்க முடியும்.

அதன் விளக்கத்திற்கப்பாற்பட்ட நிலையின் சிறு அளவால் ஒவ்வொன்றிலும் அவன் ஊட்டுருவிப் பரவ முடியும்.

தெய்வீக மனம் இறைவனின் இந்த இரு சத்தியங்களையும் சமமாகப் பராமரிக்கிறது.

They face the mind as mutually exclusive alternatives.

The Overmind admits both as supreme aspects of one Reality.

Somewhere, then, behind them there must be a still greater Transcendence.

That originates them or upholds them both in its supreme Eternity.

But what can that be of which such opposites are equal truths?

It must be an original indeterminable Mystery of which any knowledge is impossible

We can know it indeed to some degree.

In some kind of experience or realisation, we can know its aspects, powers.

But it seems to escape even from the highest mentality and remain unknowable.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பூர்வ ஜென்ம ஞாபகம் காலத்தை ஒத்தமாவில் கடப்பது.

இடத்தைக் கடப்பவன் பெறுவது பொறுமை தரும் திறமை.

காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்தவன் ஒத்தமாவில் உறையும் மனிதன்.

அவை மனத்தை பரஸ்பர பிரத்தியேக மாற்றீடாக எதிர்கொள்கின்றன.

தெய்வீக மனம் இரண்டையும் ஒரு சத்தியத்தின் தலை சிறந்த அம்சங்களாக ஏற்கிறது.

அப்படியானால், எங்காவது அவைகளுக்குப்பின் இதைவிட உயர்ந்த கடந்த நிலை இருக்க வேண்டும்.

அது இவைகளின் பிறப்பிடமாக உள்ளது அல்லது அது தன் சுப்ரீம் சாஸ்வத்தில் இவைகளை நிலைநிறுத்துகிறது.

ஆனால் இதுபோன்ற எதிரானவைகளை சமமான உண்மைகளாகக் கொண்ட அது எதுவாக இருக்கும்?

அது நம் அறிவுக்குப் புலப்பட முடியாததும், மூலமான நிர்ணயிக்க முடியாத புதிராகவும் இருக்க வேண்டும்.

அதை நாம் ஓரளவு அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு வகையான அனுபவம் அல்லது சித்தியால் அதன் அம்சங்கள், சக்திகளை நம்மால் அறிய முடியும்.

ஆனால் அது மிக உயர்ந்த மன நிலைக்கும் எட்டாமல் விலகி, அறிய முடியாததாக இருப்பது போல் தெரிகிறது.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சமர்ப்பணமான எண்ணம் எழு முடியாத நிலை மெளனம்.

அசைவு தன்னை இழந்தால் மெளனம் தன்னையிழந்து மெளனத்தைத் தாண்டிய மெளனமாகும்.

இம்மாதச் செய்தி

அன்னையின் பார்வை
நம்மேல் விழுவது அருள் அழைப்பு.
அதை நாம் அறிவது யோகம்.
அதை அறியாதவரை யோகமில்லை.

சாவித்ரி

Page 194: Into an old sadness escaping trail
பழைய வருத்தம் மிதங்தழியும் இசைக்குரல்

- ❖ கண்ணீர் வேதனையின் வைரக் கல்லாயிற்று
- ❖ அவள் வருத்தம் இசையின் மந்திர மகுடமாயிற்று
- ❖ கஷண நேரம் அவள் அனுபவம் ஆனந்தமாயிற்று
- ❖ தொட்டு விலகி, தொடர்பின் முத்திரையை மறுத்து
- ❖ மறந்த நினைவு ஆழத்தில் எதிரொலிக்கிறது
- ❖ அழியாத ஏக்கம், மறைந்த பிரம்மத்தின் மனிதக் குரல்
- ❖ அழியும் மனித லோகத்தின் அர்த்தமற்ற கைதி
- ❖ விம்மும் நெஞ்சம் விழுப்புண் ஏற்படுத்திய ஆன்மா
- ❖ சோந்த பாதைகளில் ஏங்கி அலையும் இன்ப இதயம்
- ❖ சப்தமெனும் பாதையில் இடுப்பொடிக்கும் குரல்
- ❖ மறந்த இன்பத்தை கைவிட்ட குரல்
- ❖ ஆசைக்குகையில் எதிரொலிக்கும் தற்செயலான குரல்
- ❖ ஆத்மாவின் அழிந்த நம்பிக்கையின் ஆவியுருவங்களைக் காத்து
- ❖ அழிந்தவற்றின் குரலை ஆர்வமாகக் காப்பாற்றி
- ❖ இனிய அபஸ்வரங்களில் இருப்பிடம் தேடும்
- ❖ வலியின் இதயத்தில் சந்தோஷத்தை நாடி
- ❖ பிரபஞ்சத் தந்தியைத் தொட்ட கர்மவினையை ஏந்தும் கை
- ❖ இடர்ப்படுத்தும் இசை இடைவெளியாய் எழுந்து
- ❖ ஆத்ம கீதத்தின் அடிப்படை இரகஸ்யத்தை மறைத்து

- ❖ மேலமுந்த மென்மையை மேற்பார்வை செய்யும் கேளாத குரல்
- ❖ வாழும் இனிமை சிருஷ்டியின் மேன்மை
- ❖ முழுத்தோல்வியில் முழுஇன்பம் காணும் பாடு
- ❖ கண்டெட்டுத்ததெல்லாம் ஏமாற்றும் பொழுது தேடுவதே இன்பம்
- ❖ நம்புவதெல்லாம் நமனாகச் செயல்பட்டு
- ❖ ஆழத்தின் அற்புதம் அதிக வேதனை தரும்
- ❖ தீவிர நினைவு பூரிப்பின் நெருப்பை பூதமாகப் பற்றியது
- ❖ வருத்தமும் வேரடியில் ஆனந்தத்தில் வளர்கிறது
- ❖ எழுந்த அனைத்தும் ஏற்புடைய எழிலுடையவை
- ❖ தோல்வியின் இதயம் தோற்றுவிக்கும் தெய்வ வலிமை
- ❖ பயங்கரப் பாதையைக் காட்டும் வெற்றி விண்மீன்
- ❖ இவ்வுலக மரணம் அடுத்த புதிய உலக ஜனனம்
- ❖ வாழ்வின் கீதம் வளரும் பொன்னிசை
- ❖ தன் பெருமையை பகிர்ந்து கொள்ளும் தன்மையின் பெருமை
- ❖ இதயத்துள் தெய்வ இன்பம் முனுமுனுத்து மறைகிறது

ஐஷைஷாஸி

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தெரிவது உலகில் முடிவான பெரியது.

தெரிவதை மனம் தெரிவதாக அறியும்.

மனத்தைக் கடந்து ஆத்மாவுக்குத் தெரிவது ஏற்கனவே இருப்பதாகத் தெரியும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/42A. தேவையால் ஜடமான எண்ணமும், ஆசையால் பிராணனின் எண்ணமும், அறிவால் சிற்தனையும், ஆத்மாவால் மெளனமும் எழும்.

- பூரண யோகம் என்பதை integral yoga என்று கூறுகிறோம்.
- Integration என்பதை அறிய சிறந்த உதாரணம் உடலின் நலம்.
- உடலில் ஒவ்வொரு பாகமும் அடுத்த எல்லா பாகங்களுடன் ஜீவனுள்ள தொடர்புள்ளன.
- கம்ப்யூட்டரில் எல்லா software-களும் ஒன்றுடன் மற்றது இணைந்துள்ளன.
- Pondicherry என்ற சொல்லைக் கம்ப்யூட்டரில் டைப் செய்தால் அது 2 (அ) 3 வினாடிக்குள் வருகிறது எனில் கம்ப்யூட்டரில் உள்ள பல கோடி விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்து விலக்கி Pondicherry கம்ப்யூட்டரில் வருகிறது என்பதற்கு உதவுவது 1) அகரவரிசை 2) ஒரு செக்கண்டில் 1 கோடி விஷயங்களை சோதித்து பொறுக்கும் திறனுடைய software 3) உலகில் உள்ள எல்லாக் கம்ப்யூட்டர்களும் இணைக்கப்பட்ட நிலை. மேலும் Pondicherry - Primary education என்ற தலைப்பையும் கம்ப்யூட்டர் தரும். அகர வரிசை மட்டும் இத்தனையும் சாதிக்கும். உடலில் தண்ணீர் குடிப்பது இதயத் துடிப்புடனும், உள்ளங்கால் ஊற்றுடனும், கைரேகை உருவாவதுடனும் அது போன்ற ஆயிரமாயிரம் சலனங்களுடன் ஜீவனுள்ள தொடர்புள்ளது. அந்த ஞானமுடைய வைத்தியர் ரிஷி. அவர் 6 வருஷமாக ஆஸ்துமாவுடைய நோயாளிக்கு வெந்நீரைத் தரும் பதம், நேரம், மன நிலையை அறிந்து தந்தால் நோயாளி வெந்நீரை சாப்பிட்டுவிட்டு தியானம் போன்ற தூக்கம் பெற்று 2 மணி தூங்கி எழுந்தால் ஆஸ்துமா கரையும். கரைந்து மறையும். ஆயுர் வேதம் என்ற

வைத்தியத்தின் அடிப்படை இதுவே. உடலிலுள்ள உறுப்புகளும் செயல்களும் இணைந்தது போல் சிருஷ்டியில் அனைத்தும் அனைத்துமாக இருக்கிறது.

- தேவையென உடலில் ஏற்பட்டால் - உதாரணமாக தூக்கம் - உடல் தளரும், தூங்கப் போவதை அறிவிக்கும். அதனால் செயல்கள் சுருங்கும். புரிவது குறையும். அது ஜடமான எண்ணம். அப்பொழுது $12 \times 8 = 96$ மறந்து போய் வாய் 76 எனக்கறும். அது ஜடமான தவறான எண்ணம். ஜடமான எண்ணம் சரியாகவுமிருக்கும் (physical thought). ஆசிரமம் போகத் தோன்றும். போனால் 5 நிமிஷம் முன் கதவைச் சார்த்தி விட்டது தெரியும். எண்ணம் ஜடமானால், அது சரியாக இருக்கும் பொழுதும் காரியம் நடக்காது. காரியம் நடக்க முடியாதபடி எழும் சரியான எண்ணம் ஜடமான சரியான எண்ணம். திருமணத்தில் நம் நாட்டில் பெற்றோர் இது போல் நடப்பார்கள். “எல்லாம் சரியாகச் செய்தேன். மகன் திருமணம் பாழாகிவிட்டது” என்பார்கள். மேல் நாட்டில் திருமணம் செய்த முதல் நாள் ரத்து செய்துவிட வேண்டும் எனப் பலருக்குத் தோன்றும். அவர்கள் ஜடமான சரியான எண்ணமுடையவர்கள்.
- ஆசை உயிரில் எண்ணத்தை எழுப்பும்.
- கடிதம் எதிர்பார்ப்பவர் கடிதமெழுதிய அடுத்த நாளும் எதிர்பார்ப்பார். கடிதம் எழுதாமலே பதிலை எதிர்பார்ப்பார். இது ஆசையின் தன்மை. ஜடமான எண்ணம், ஆசை எழுப்பும் எண்ணம், சிந்தனை உருவாக்கும் கருத்து தெளிவாகப் பிரிந்து தெரியும்.

அறிவு சிந்தனையின் முடிவு. சிந்தனையின் எண்ணம் உடலில் தேவைகளையும், ஆசையையும் பிரதிபலிக்கும். அவை தவிர, நான் இங்குக் குறிப்பிடுவது அறிவுக்கேயுரிய எண்ணம். சூரியனின் பாதையைக் கருதும் வான சாஸ்த்திரியின் கருத்து அப்படிப்பட்டது. கலந்த எண்ணமும் கலப்பிலிருந்து விலகி பெறும் தெளிவு தத்துவவிவரம். சட்டம் அப்படிப்பட்டது.

வைத்தியம் வியாதியை அறிந்து மருந்து கொடுத்து குணப்படுத்தும். வியாதியைவிட நோயாளியை அறிந்து தரும் மருந்து விரைவிலும் பூரணமாகவும் குணப்படுத்தும். வியாதி, நோயாளி, மருந்து இம்முனிறையும் கடந்துள்ள உடல் ஞானம் ஒன்றுண்டு. அதை சாதுவால் மட்டும் பெற முடியும். அது அநேகமாக மருந்தாகவோ, உணவாகவோ, வைத்தியமாகவோ இருக்காது. ஒரு மந்திரமாக இருக்கலாம். அதுவுமற்ற கருணையாக இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் கடந்த அருளாகவுமிருக்கும். மகான் ஒருவரை ‘தரிசனம்’ செய்பவர் தன்னையறியாமல் கேட்காமல் பெறும் ஆன்மிகப் பலனிது. இது சொல்லாக மனதில் எழுவது சுவையான இனிமை தரும்.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உறுதி (will) அறிவை ஏற்றுக்கொண்டால், அபிப்பிராயம் ஏற்படுகிறது. உணர்வு, மனத்தின் அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், நோக்கம் (attitude) ஏற்படுகிறது. உடல், நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் சக்தி (power) பிறக்கின்றது.

ஆன்மாவின் அனுமதியுடன் ஜீவன், உடலின் (power) சக்தியை ஆரம்பித்தால், உணர்வின் நோக்கமும், மனத்தின் அபிப்பிராயமும் அதற்குப்படும். அதற்குப் (value) பண்பு எனப் பெயர்.

அறிவால் ஒரு காரியம் பூர்த்தியாகிறது. ஒரு காரியம் செய்வதால் அறிவு ஏற்படுகிறது. அறிவும், செயலும் மனம் நிறையும் உணர்வை எழுப்ப முடியும். அறிவாளி, உணர்ச்சிவசப்பட்டவன், திறமைசாலிகள் என்பவர்கள் திந்திலைகளை விளக்குபவர்கள். உன் நிலை எது என்று கண்டுகொண்டால், அடுத்த கட்டத்திற்குப் போக என்ன வேண்டும் என்று புரியும்.

உடலுக்குத் தெளிவேற்பட்டால் எதையும் செய்ய முடியும். உனக்கு எந்த நிலையில் தெளிவிருக்கிறது [மனம், உணர்வு, உடல்] என்று கண்டுகொண்டால், அடுத்த நிலைக்குச் செல்ல முயலலாம்.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

134. அஸ்பரனை குணம் அடியேரடு இல்லாமலிருத்தல்

- ஒரு குணம் பூரணமாக இருப்பதும் பூரணமாக இல்லாமலிருப்பதும் அரிது. அவை முழுமைக்குரியவை, அங்கிலையில் சைத்தியம் வெளிப்படும்.
- காபி போடுவதை அப்படிச் செய்தவர் காபி, ஊரில் பிரபலமாயிற்று.
- பத்திரம் எழுதுபவர்கள், படிக்காதவர்கள், ஒரு தவறு இல்லாமல் எழுதினால் பத்திரம் கோர்ட்டிற்குப் போகாது என அறிவார்கள்.
- செய்வன திருந்தச் செய் என்பது இதன் சாரம்.
- பாலைவன மண்ணை இது போல் பாராட்டினால் அது நீரூற்றை அளிக்கும்.
- மேடைப்பேசு, அதிகாரம் செய்வதை அலட்சியம் செய்வது தலைமைக்குரியன.
- இதுபோன்ற குணமுடையவரை ராஜகம்பீரம் உள்ளவர் என்பர்.
- ஆனந்தம் புன்னகையாக மலர்வது ஆன்மிகம் செயல்படுவது.
- எவரும் அன்னை மூலம் எதையும் செய்யலாம் என்பது இதனால்தான்.
- தோன்றுவது என்பது விஷயங்களுடைய ஜீவனுள்ள தொடர்பு தெரிவதாகும்.
- ஒருவர் சுபாவம் தெரிந்தால் அவர் அடுத்தபடி என்ன செய்வார் எனத் தெரியும்.
- ஒரு சமயம் நடந்தது எவருக்கும் புரியாத நேரம் யார் அதைச் செய்திருப்பார் என சித் “தோன்றுவது” அறியும்.

- சூட்சுமம், சூட்சும தொடர்பை அறிவது.
- நிலைமை தெரிவது தலைமைக் குணம்.
- மக்கள் பணம் மூலம் உலகை அறிபவர், அவர் குணம் மூலம் உலகை அறிந்தால் தலைமைக் குணம் பெறுவார்.
- இது செய்யாமல் சாதிப்பது.
- செய்யாமல் சாதிப்பது, செயல் மொனமான நிலை.
- வளரும் பயிர் முளையிலோயே தெரியும் என்பவர் அறிவது இது.
- இந்தக் கோணத்தில் அன்பர் பிரபஞ்ச வாழ்வை அறியும்படி எழுதப்பட்ட நூல் Agenda-வாகும்.
- அதன் அடிப்படை transformation.
- அதன் ஆரம்பம் சமர்ப்பணம்.
- சமர்ப்பணமிருப்பதை தெரிவிப்பது சந்தோஷம்.
- சுயநலம் நல்லதல்ல, சுயநலம் பண்பைப் பயன்படுத்துவது முழு அறிவு.
- வாங்கியதைக் கொடுக்க வேண்டிவரும் என்றால் சுயநலத்தில் உயிர் போகும்.
- விவேகம் என்பது ஜீவனுக்கும் ஜீவியத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு.
- இங்கு ஓரிழை தெரிவதும் பெரியது.
- எந்த விவேகமும் இல்லாதவனுக்கு எல்லா விவேகத்தின் திறனையும் தருவது Idiot - genius, மேதையின் மட்டமே. துப்பறியும் சாம்பு இதைப் பெற்றவர்.
- சாம்புவின் செயல் பலன் தருவதை அறிபவர் விவேகம் பெறுவார்.
- தேவன் இங்கு ஷெர்லக் ஹோம்ஸைவிட உயர்ந்தவர்.

ஏஜிலைஜெஸ்

அஜென்டா

டாக்டரை ஏற்கும் எனிய மனிதனுக்குச் சக்தியைக் கண்டால் பயம்.

- ஓரு டாக்டர் வந்த இடத்தில் telex மெஷினிருந்தது. அவர் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது மெஷின் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. அவருக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது.
- பழக்கம் ஒத்துப்போகும், பழக்கமற்றது அதிர்ச்சி தரும்.
- Ice-coffee-யை முதலில் கேள்விப்படுபவர் ரூசி பார்க்கவும் மறுப்பார்.
- Chief Minister ஆபீசுக்குப் போகும்முன் அவருடைய பஸ்ஸை ஒட்ட டிரைவர் சீட்டில் உட்கார்ந்தால் எவரும் பஸ்ஸில் ஏற மறுத்தார்கள்.
- நீக்ரோக்கஞ்சுக்கு சட்டப்படி சுதந்தரம் வந்தபின் அதை ஏற்க மறுத்தனர்.
- பழம் புடவையே கட்டியவருக்குப் பட்டுப்புடவையை உடுத்த முடியாது.
- Mrs. பென்னட் டார்சியை மகள் மணக்கப் போவதை நம்புமுடியவில்லை, மனம் ஏற்கவில்லை. சங்கடப்பட்டார்.
- பல்வளி மறைந்தாலும் வீங்கிய பல்மீது விழுந்த அறையை அன்பரால் ஏற்க முடியவில்லை.
- Mark Robarts, Lord Lufton-இன் வாயால் தன் தங்கையை மணக்க அவன் விரும்புகிறான் எனக் கேட்டபின் அதை அவர் மனம் ஏற்கவும் மறுத்தது.
- Lucy-இன் நிலைக்கு Lufton நிலை ஒத்துவராது என்பது Mark-க்குத் தெளிவு. அத்தெளிவு நோயாளி டாக்டரை நம்புவதுபோல், சக்தி உள்ளே வந்து வியாதி மறைவதைக் கண்டு நோயாளிக்குப் பயம் வருகிறது. பழக்கமில்லாவிட்டால், பயம் வரும்.
- பள்ளி ஆசிரியரை கல்லூரி ஆசிரியராகப் போக M.A. படிக்கச் சொன்னதை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. ஏற்கவும் முடியவில்லை. இரண்டாண்டிற்குப்பின் கல்லூரியில் அவர் வேலை செய்யும் பொழுது, “நானும் M.A. பாஸ் செய்து

கல்லூரியில் வேலை செய்கிறேன் என இப்பொழுதும் என்னால் நம்ப முடியவில்லை” என்றார்.

- 1947 August 15-க்குப்பின் அரசியல் அனுபவமுள்ள பலர் இந்தியா சுதந்தரம் பெற்று விட்டது என நம்ப முடியாமல் திணநினார்கள்.
- 1986-இல் ஆசிரிமத்திற்கு ஆயிரக்கணக்காக தமிழர் வந்ததைக் கண்டவர் தம் கண்களை நம்ப முடியவில்லை என்றார்.
- தடுப்பு ஊசி எப்படிச் செயல்படுகிறது எனத் தெரியாத-வருண்டு.

முதலில் ஊசி வியாதியை உடலில் புகுத்தி உடலுக்குத் தடுக்கும் சக்தியைத் தருகிறது. அது வாழ்நாள் முழுவதும் உடலுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகிறது.

டாக்டர் நோயாளியைக் கண்டவுடன் நோயைப் புரிந்து கொள்கிறார்.

நோய் வயிற்று வலி என்றால், வேளைக்குச் சாப்பிடாவிட்டால் வயிறு புண்ணாகி வலிக்கும் என அறிகிறார்.

சாப்பிடும் நேரம் தினமும் வீட்டில் சண்டை வருவதால் சாப்பாட்டை மனம் ஏற்காமல் வயிறு புண்ணாகிறது என அவர் அறிந்து சந்தோஷமாகச் சாப்பிட சொன்னால் மனம் உண்மையை அறிந்து மலரும். மலர்ச்சி உடலைக் குணப்படுத்தும். சக்தி இப்படி வேலை செய்வதை நோயாளி கண்டு பீதியடைகிறான்.

டாக்டர் மருந்து நோயாளிக்கு ஒத்துப்போகிறது.

மனம் எழுப்பிய சக்தி பயம் தருகிறது.

ரயில்வே டிரைவருக்கு எனஜின் அருகில்தான் காது கேட்கும். பிச்சைக்காரி ராணியானபின் உட்கார்ந்து சாப்பிட முடியாமல் சற்று நேரத்திற்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டால்தான் ஜீரணமாகிறது. ஒரு வீட்டுப் பிச்சைக்கும் அடுத்த வீட்டுப் பிச்சைக்கும் உள்ள இடைவெளியை அவள் வயிறு அறியும்.

- கெட்டதானாலும், மட்டமானாலும், பழக்கத்தை மனம் ஏற்கும். நல்லதானாலும், உயர்ந்தானாலும் பழக்கமற்றதைக் கண்டு மனம் பயப்படும்.

○❖○

The Life Divine – Outline

அத்தியாயங்களில் உள்ள சூட்சமம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Chapter 1

இதயத்தின் ஏழுச்சி

The Life Divine ஒரு முறை படிக்கும் நூலால்ல. 10 அல்லது 20 முறை படித்தும் அறிய முடியாது. 100 முறை படித்தாலும் சொல்வது புரியாது. புரிந்தால் சூட்சமம் புரியாது. 10 அல்லது 20 முறை படித்து நூல் புரிந்தவர்க்கு சூட்சமம் புரிய நான் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் சூட்சமத்தை இக்கட்டுரையில் எழுதுகிறேன். சூட்சமம் உள்ள இடங்கள் 100 விதம். அவற்றுள் 3:

1. அணைவரும் அறிந்ததின் பின் அற்புதமான சூட்சமம் உண்டு.
2. எவராலும் முடியாது என்பதால் நாமும் முடியாது என ஏற்றால் சூட்சமம் தவறும்.
3. அளவு கடந்த பெரியது கிடைத்தபின் வேறொதுவும் நினைவிலிருக்காது.

முதல் 3 அத்தியாயங்களில் இது போன்ற சூட்சமங்கள் உள்ளன.

முதல் அத்தியாயம்: சூட்சம்: பாதீயில் மூயற்சியைக் கைவிடாதே.

இது உலகம் அறிந்தது. எவரும் செயல்படுத்துவதில்லை. பகவான் இந்த அத்தியாயத்தில் இக்கருத்தைக் கூறுகிறார். மீண்டும் கூறுகிறார், வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். அப்படிக் கைவிடுவது அறியாமை என்கிறார். அதைச் செய்தால் மனித குல உள்ளுணர்வு, அதன் மனச்சாட்சி மன்னிக்காது என எச்சரிக்கிறார். பகவானுக்கு தான் அவதாரப் புருஷன் எனத் தெரியாது. அவர் யோகம் செய்தார், யோகத்திற்காக யோகத்தை நாடவில்லை. யோகத்தால் சுதந்தரம் பெறலாம் என யோகம் செய்தார். ஒரு ஜோஸ்யன் பகவான் ஒரு புது மதம் ஸ்தாபிப்பார் என்ற பொழுதும் அது அவர் மனத்தில் படவில்லை. ஜீவாத்மா சித்திப்பது ஜீவன் முக்குதி. இது மோட்சம். பரமாத்ம சித்தி மிகப் பெரிய மோட்சம்.

அதைக் கடந்து பிரம்மத்துள் நுழைவது பிரம்ம சித்தி. மேலும் உள்ளே போனால் திரும்பி வர சிரமமாகும் படியானது. இது முடிவான சித்தி. அதையும் கடந்து மூலத்துள் சென்றால் திரும்பி வரும் பேச்சில்லை என்பது முடிவானதைக் கடந்த மூலம் தரும் சித்தி. இதையெல்லாம் பெற்றபின் மேலும் நினைக்க முடியுமா? நினைவு இருக்குமா? பகவான் இவற்றையெல்லாம் பெற்றபின் யோகத்தைக் கைவிடவில்லை. விவேகானந்தர் வந்து இதுவரை எவரும் கருதாத சத்திய ஜீவியத்தைக் காட்டினார். அந்த லோகம் இதுவரை உலகம் பிரம்மம் என அறிந்ததைப் பகுதியெனவும், அதைக் கடந்த முழுமையுண்டு எனவும், அதையடைய சமாதி போதாது, சரணாகதியும் திருவருமாற்றமும் தேவை, அதை அடைந்தால் உலகில் நோய், துன்பம், மரணம், இருள், தீமையிருக்காது எனவும் பகவான் அறிந்தார். இடையே முயற்சியைக் கைவிடாமலிருந்ததன் பலனிது.

Chapter 2

நாத்திகனின் மற்ப்பு

இந்த அத்தியாயத்தில் பகவான் இதுவரை எவரும் கூறாத “கடவுளைக் காட்டுங்கள்” என்ற கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறார்.

உலகம் முடியாது என்பது நமக்கும் முடியாது என்பது நம் அபிப்பிராயம். இதுவரை எவருக்கும் முடியவில்லை எனில் நமக்கு முடியலாம் என்பது சூட்சம். இதற்கு முன்னுள்ள மனநிலைகள் பல. அவை எனிய மூட நம்பிக்கைகள். உள்ள வசதிகளை அனுபவிக்க முடியாத நம்பிக்கைகள். (ஒட்டும்)

1. பசுமைப் புரட்சி, பீகார், உத்திரப் பிரதேசம், ஓரிஸாவுக்குப் போகவில்லை.
2. தஞ்சாவூரில் நிலத்திற்கு உரம் போட நினைப்பதில்லை.
3. புஞ்சை நிலத்தில் போர் கிணறு போடத் தோன்றுவதில்லை.
4. தலைசிறந்த பள்ளிகளில் 55% ரிஸல்ட் வருகிறது. 100% ஆக்க முடியும் என எவரும் நினைப்பதில்லை.
5. மரத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அதிக பலனுண்டு எனத் தெரியாது.

6. உழைப்பைவிட அறிவு அதிகம் சம்பாதிக்கும் என நினைப்பவரைக் காண முடியாது.
7. அலோபதியில் மருந்தில்லாத வியாதி ஆயுர்வேதத்தில் குணமாகும் எனத் தோன்றாது.
8. SSLC-யுடன் படிப்பை முடித்தவன் தொடர்ந்து அஞ்சல்வழி படிப்பதில்லை.
9. டாக்ஸி, லாரி டிரைவர்கள் சொந்தமாக லாரி வாங்க முடியும் என நினைப்பதில்லை.
10. பட்டம் பெற்றவர் தமிழ் பயின்றால் மேதையாகலாம் என்றறியார்.
11. அகராதி பார்க்க 95% பேருக்குத் தோன்றுவதில்லை.

இந்த அத்தியாயம் கூறும் முக்கியமான சூட்சுமம் அது. அறிவுக்குக் கடவுளைக் காண முடியவில்லை எனில் ஜீவியம் காணும் என்கிறார் பகவான். நம் மவர்கள் அறிவுக்கு எட்டுவதையே அறிய முன்வருபவர்களில்லை. அது ஏராளம். 125 வருஷமாக ஜில்லாவில் முதன்மையான பள்ளியில் கணிதத்தில் 80%-க்கு மேல் எவரும் மார்க் பெறுவதில்லை. 1958-இல் அந்த மூட நம்பிக்கையை மாற்றியவுடன் வகுப்பில் 16 பேர் 80-க்கு மேல் மதிப்பெண் பெற்றனர். அதில் 5 பேர் 90-க்கு மேலும் பெற்றனர். ஒருவர் 100 மார்க் பெற்றார்.

இருப்பதை நாம் முழுமையாக அனுபவிப்பதில்லை. அதைக் கடந்து இல்லாததை 100 திசைகளில் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என நினைப்பதில்லை. எவராவது கூறினால் மறுப்பது சகஜம். ஜிடமும் ஆண்மாவும் எதிரானவை என்பதை ஏற்காமல் அவற்றை இணைத்தால் ஒன்று பத்தாகாது, ஆயிரமாகாது, கோடியைக் கடந்த அனந்தமாகும் என்ற சூட்சுமம் இங்குண்டு. 1947 முதல் 1966 வரை உணவுப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது. பெறும் தலைவர்கள் உணவு மந்திரியாக இருந்தும் நாடு பலன் பெறவில்லை.

1966-இல் சுப்ரமணியம் நம் உணவை நாம் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற எனிய உண்மையின் சூட்சும சக்தியை வெளிப்படுத்தி உலகுக்கே பசுமைப் புரட்சியை அளித்தார்.

Chapter 3

சன்னியாசியின் துறவறம்

இந்த அத்தியாயத்தில் கடைசி பாராவில் பகவான் 4 பெரும் கருத்துகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை ஒரு வகையில் The Life Divine-இன் பெரிய அட்டவணையாகும். அதற்குரிய பதில்களை நூலில் எங்கு எழுதுகிறார் எனக் கண்டுபிடிப்பது சிரமம். கண்டு பிடிப்பது நூலை முழுவதும் பயின்று பலன் பெறுவதாகும். அவை

1. ரிரம்மம் தவிர உலகில் எதுவுமில்லை. சர்வம் ரிரம்மம்.

பிரம்மம் தவிர உலகில் எதுவுமில்லை. சர்வம் பிரம்மம் என்ற இரு கருத்துகள். இவை வேறுபட்ட பெரிய கருத்துகள். எதிரான முரண்பாடானவை எனவும் தோன்றும். அடுத்த உயர்ந்த கட்டத்தில் இவையிரண்டும் ஒன்றே என ரிவிகள் காணவில்லை. ஒரே கருத்து ஜீக்கியமானது. அந்த ஜீக்கியத்தின் தீவிரம் அதை இரகஸ்யமாக்கி விட்டது. இரகஸ்யம் இருப்பிடம் விட்டு வெளி வந்து ஜீக்கியம் உடைந்து இரு கூறாகி தீவிரத்தின் முழுமையை இரு பாகங்களுக்கும் அளித்ததால் அவை இரு பெரு நெறிகளாகக் காணப்படுகின்றன. நம் யோகம் அவ்விரு பெரு நெறிகளை இணைத்துக் காணும் திறனற்றது. ஏனெனில் நம் கருவி மனம். மனம் பிரிக்கும் கருவி. பிரிக்கும் கருவியால் ஜீக்கியத்தை அறிவுது கொடுமையை விரும்பும் மாமியார் மூலம் மருமகனுக்கு அங்கு செலுத்தும் முயற்சி. திருடனைக் காவல்காரனாக்குவது. நாம் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார். உலகத்து சூட்சுமம் அனைத்தும் இதனுள் உண்டு. 10 அல்லது 20 உதாரணமும் தெளிவு தராது. ஞானம் சித்தியாகாது. இரண்டாம் புத்தகத்தில் இரண்டாம் பகுதியில் முதல் அத்தியாயம் (Chapter-15) - வரிசையில் 15-ஆம் அத்தியாயமாகும் - இக்கருத்தைக் கூறுகிறது. பதில் கிடைத்தபின் எப்படிப் பதில் எழுகிறது, சூட்சுமம் என்ன என அறிய வேண்டும். மனம் ஆயிரக்கணக்கான ஜீவாத்மாக்களைக் காணகிறது. இவையைனத்தும் பிரம்மம். இத்தனை ஜீவாத்மாக்களும் ஏன் எனும் பரமாத்மா (Superconscient) விலிருந்து எழுந்தவை. அவற்றை

எழுப்பியது சத்திய ஜீவியம். பரமாத்மாவின் அங்கங்களைப் பிரிக்காமல் அம்சங்களைப் பிரிக்க மனதால் முடியாது. சத்திய ஜீவியத்தால் முடியும்.

இதுவே சூட்சுமம்.

நாம் இதனால் பெறும் ஞானம் என்ன?

கணவனும், அவன் உடன் பிறந்த அனைவரும் மாமியார் பிள்ளைகள். நான் கணவன் என நாடுபவர் மாமியாருடைய உடலின் பகுதி. கணவனை மாமியாரிடமிருந்து பிரிக்க முடியாது, பிரித்தால் உயிர் போகும். நான் மாமியாருடன் கணவன் மூலமாக ஜக்கியமாவது குடும்ப இரகஸ்யம். மாமியார் மீதுள்ள வெறுப்பு பிரியமாக வேண்டும் என்பது சூட்சும் ஞானம், குட்சும் இரகஸ்யம்.

2. சன்னியாசி பிரம்மத்தைக் கண்டது போல் விஞ்ஞானி ஜடத்தைக் கணவில்லை.
3. பரிணாமத்தில் நாம் இறைவனையறியவில்லை.
4. வேத ஞானத்தை நாம் சத்திய ஜீவியத்தில் காண வேண்டும்.

இந்திய ஆண்மிகம் பக்தி, ஞானமாக வளர்ந்தது. அதன் முதல் பெரும் பலன் மெளனம் பெற்ற முனிவர். முனிவர் என்ற சொல்லுக்கு மெளனம் சித்தித்தவர் எனப் பொருள். இது அறிவைக் கடந்த நிலை. அறிவால் பல ஆண்டு பெறும் ஞானம் மெளனத்தால் உடனே பெறலாம். முனிவர் ஞானம் பெற்றவர், ஞானி. இவரைக் கடந்தவர் ரிஷி. மனிதன் சிந்திக்கின்றான். முனிவர் சிந்தனையற்ற மெளனத்தை நாடுகிறார். ரிஷி பெறுவது காட்சி, திருஷ்டி, ஞான திருஷ்டி எனப்படும். பார்த்த மாத்திரம் சித்திப்பது. யோகி அதையும் கடந்தவர். சிந்தனை, மெளனம், திருஷ்டி அவருக்குத் தேவையில்லை. ஞானம் நேரடியாக, இடையில் எதுவுமில்லாமல் வந்து அவரையடையும். அதற்கு நேரடி ஞானம் *intuition* எனப் பெயர். யோகி எட்ட இருப்பதை நேரடியாக அறிகிறார்.

இதைக் கடந்தது தெய்வ நிலை. சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு நிலை. அவர்களுக்கு ஞானம் தேவையில்லை, ஏனெனில் ஏற்கனவே அவர்கள் லோகம் ஞானமுடைத்தது. ஆனால் அது

முழு ஞானமில்லை, அஞ்ஞானம் கலந்த ஞானமுமில்லை. அவர்கள்க்கு ஞானம் உண்டு. அருகே அஞ்ஞானமும் உண்டு. அந்த அஞ்ஞானத்தால் பாதிக்கப்படாமல் அவர்களால் செயல்பட முடியும் என்றாலும் தெய்வங்கட்கு அகந்தையுண்டு. இந்நிலை பொன்மூடியை அணுகும் நிலை. மூடி திறந்தால் சத்திய ஜீவியம். சன்னியாசி பொன்மூடியின் வாயிலில் நின்று பிரம்மத்தைக் கண்டான். அது முழு பிரம்மமில்லை. முழு பிரம்மம் மூடியைக் கடந்து சத்திய ஜீவியத்தில் உள்ளது.

விஞ்ஞானி சிந்திக்கிறான். அவன் கருவி மனம். மனம் பயன்படுத்துவது சிந்தனை. சிந்தனைக்கு எட்டுவது சிறந்ததாகாது. சிந்தனை எண்ணமில்லை, பூரண எண்ணமில்லை. சிந்தனை எண்ணத்தின் பகுதி. சிந்தனையைக் கடந்து மொனம், திருஷ்டி, நேரடி ஞானம், ஞானம் உள்ளன. விஞ்ஞானி ஜடத்தை மனத்தால் மனத்தின் சிந்தனையால் அறியும் பொழுது சன்னியாசிக்கு 4 நிலை கீழேயிருப்பதால், அவனுக்கு உண்மை தெரியப் போவதில்லை. விஞ்ஞானி பொன்மூடியிடம் சென்று ஜடத்தைக் கண்டால் ஜடம் சக்தியாகவும், ஜோதியாகவும், நேரடி ஞானமாகவும், ஞானமாகவும் தெரியும். அதுவே மூடிவல்ல.

விஞ்ஞானி காணாத ஜடத்தையும், சன்னியாசி காணாத ஞானத்தையும் சாதகன் மூடியைக் கடந்து சத்திய ஜீவியத்தில் காண வேண்டும். மேலும் இந்த சூட்சுமத்தை யோகத்தில் மட்டுமின்றி வாழ்விலும் காண்பது சூட்சும் இரகஸ்யத்தை வெளிப்படுத்துவதாகும். அதற்கு நுனுக்கம் வேண்டும்.

பரிணாமத்தில் இறைவனைக் காண்பது.

இக்கருத்தே உலக ஆண்மிகத்திலில்லை. இதன் முடிவு மனிதன் இறைவன். இதை ஏற்பது பெரியது, புரிவது அதனினும் பெரியது, செய்வது யோகம்.

5. வேதம் கூறிய ஜக்கியத்தை சத்திய ஜீவியத்தில் பெறுவது.

நதி, மலை, ஜீவராசிகளாலான இயற்கையை வேதம் தெய்வீகமாகக் கண்டு, அவற்றுடன் உடலால் இணைந்தது. நாம் உடலினின்று உயிருக்கும், உயிரிலிருந்து மனத்திற்கும், மனத்தினின்று ஆண்மாவுக்கும், ஆண்மாவினின்று சத்திய

ஜீவியத்திற்கும் உயர்ந்து அந்த லோகத்தில் அவ்வுயர்ந்த நிலையில் இவ்வைக்கியத்தைப் பெற வேண்டும்.

Chapter 4

எங்கும் நிறை பரம்பரையுள்

இறைவன் உலகைப் படைத்தான் என்றால் இறைவன் வேறு, உலகம் வேறு எனப் பிரிகிறது. குயவன் பொம்மை செய்தால் குயவன் வேறு, பொம்மை வேறு. இறைவனே உலகமானான் என்றால் ஜக்கியம், ஒருமை கெடவில்லை, பிரிவினை எழவில்லை. இக்கருத்தைக் கூறும் அத்தியாயம் இது.

நாம் வேறு, இறைவன் வேறு. உலகமும் இறைவனும் வேறு வேறு என நாம் நினைப்பது எப்படி தவறு எனக் கூறுவதே இந்த அத்தியாய சூட்சமம். தங்கத்தால் கரண்டி செய்தால் கட்டித் தங்கம் கரண்டி உருவம் பெறுகிறது. உருவம் மாறுகிறது, தங்கம் மாறவில்லை. இது எனிய கருத்து. எவரும் இந்த விஷயத்தில் அறியாதது.

குரியன் உலகைச் சுற்றி வருவதாக எவரும் நினைப்பது இயல்பு. ஆனால் ஆற்றைக் கடந்த 10 பேர் என்னை 9 பேர் என தன்னை விட்டுவிட்டுக் கதறுவது அறியாமை. அந்த காலத்திலும் அது அறியாமை. இன்று மன்னிக்க முடியாதது.

குழல், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பொருளாதார நெருக்கடி, அனு ஆயுதப் பிரச்சனைகள் இன்று இது போன்ற தவற்றால் எழுந்தவை. இன்று இவை மன்னிக்க முடியாத குற்றம். நாம் தவறாது செய்வது. கணவன் வேண்டும், கணவனைப் பெற்றவன் வேண்டாம். மனைவி வேண்டும், மனைவியைப் பெற்றவன் வேண்டாம். விதவை தாழ்ந்த ஜாதி டெயிலருக்கு 3 பிள்ளை பெற்றபின் அவன் தொட்ட சாத்தை தீட்டுப்பட்டதாகக் கருதி சாப்பிட மறுப்பது உயர்ந்த ஜாதியில்லை, உயர்ந்த அறியாமை.

சூட்சம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

(தொடரும்)

ஏஃஐஐ

மனித சுபாவம்

கர்மயோகி

சுபாவம் என்றால் என்ன?

மனித சுபாவத்தை நாய் வாலுக்கு ஒப்பிட்டு, திருத்த முடியாது என்று வர்ணிப்பார்கள். சுபாவம் பிறப்போடு வந்தது. இனி மாறாது என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. சுபாவம் வெளிவந்துவிட்டது என்றால், சுபாவத்தை இதுவரை ஒன்று மறைத்திருந்தது என்று பொருள். அவர் கோபக்காரர், ஆனால் அவர் கோபம் சுலபத்தில் வெளி வராது. வந்தால் மிகவும் கடுமையாக இருக்கும் என்று நாம் சொல்லும் பொழுது, சுபாவத்திற்கு எதிரான ஒன்றோ, அல்லது அதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒன்றோ இதுவரை வெளிப்பட்டது என்று பொருள். அதை (behaviour) நடைமுறை, அல்லது நடத்தை என்கிறோம் (manners, behaviour). நடைமுறையில் நாம் காண்பது நாலுபேருக்காக, உணர்ச்சி வசப்படாத நேரத்தில் உள்ள தோற்றம். உணர்ச்சி வசப்பட்டாலும், உள்ளதற்கு ஆபத்து வந்துவிட்டாலும், அனுபவத்திற்கு மேற்பட்டது நிகழ்ந்தாலும், யோசனை செய்ய நேரமில்லாதபொழுது முக்கியமான முடிவு எடுக்க வேண்டுமானாலும், இதுவரை நாம் பூண்ட தோற்றம் போய், தகப்பனாருடைய குணமோ, நாம் பிறந்த ஊர் பழக்கமோ வெளிவரும். அந்த நேரம் நாம் இதுவரை பேசிய இலட்சியம், படித்த படிப்பு, வயதுக்குரிய நிதானம் பறந்துபோய், உள்ளது வெளிவரும். அதையே சுபாவம் என்கிறோம்.

மரியாதைக்கு எடுத்துக்காட்டானவர், தகாத வார்த்தை சொல்லி தாயாரைத் திட்டினார், நாணயத்திற்குப் பேர் போனவர் ஆபீஸ் பணத்தைக் கையாடி விட்டார் போன்ற செய்திகள் வெளிவரும்பொழுது, இதுவரை நாம் அவரை அறியவில்லை, விஷயம் என்றபொழுதே அவருக்குரிய சுபாவம் வெளிவருகிறது என்கிறோம். இதுவரை நாம் அவரை அறியவில்லை என்பதுபோல், சமயத்தில் அவரும் ‘இதுபோல் நான் நடப்பேன் என நினைக்கவில்லை’ என்பதுண்டு. தன்னை அவரே அறியவில்லை என்று தெரிகிறது.

சுபாவம் எப்படி ஏற்படுகிறது? அதன் வகைகள் என்ன? அதன் உற்பத்தி ஸ்தானங்கள் எவை? சுபாவத்தை மறைப்பவை எவை? சுபாவம் என்றால் என்ன? என்ற கேள்விகளுக்குரிய பதிலை எழுத முற்பட்ட நூல் இது. Behaviour, manners, character, personality என்ற ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நேரடியான தமிழ்ச் சொல் சொல்வது கடினம். Nature என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதையும் character என்பதையும் தமிழில் சேர்த்து சுபாவம் எனலாம். நாம் இவற்றை, பெற்றோரிடமிருந்து பிறப்பில் பெறுகிறோம், வளர்ப்பால் குடும்பத்திடமிருந்தும் பெறுகிறோம். பிறந்த ஊருக்கும், பிறந்த ஜாதிக்கும் உரிய குணங்களுண்டு. பள்ளிக்குரிய பழக்கங்கள் உண்டு. இவற்றை எல்லாம் தாண்டி முற்பிறப்பில் பெற்றவை நம் ஆன்மா மூலம் வரும். சொந்தமாக நாமே கண்டு தெளியும் நிலைகளும் இவற்றுடன் சேர்ந்து கொள்ளும். ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் சுபாவம் வேறுபடும். வயது, படிப்பு, செல்வநிலை, அந்தஸ்து, உடல்நிலை ஆகிய சந்தர்ப்பங்களும் இவற்றை நிர்ணயிக்கும்.

மனிதன் ஒரு சுபாவத்தைப் பெற பல பிறப்பெடுக்க வேண்டும். தாராள குணம், பொறுமை, கூர்மை போன்றவை பல பகுதிகளையும், பல நிலைகளையும் கொண்டவையாகும். தாராளகுணம் பணத்தில் தெரிவதுண்டு. பொருளில் தெரியும் குணம் சற்று மாறுபட்டிருக்கும். உடல் உதவியில் இருப்பது வேறு. அதற்கு அளவுண்டு. எந்த ஒரு குணமும் மற்ற குணங்களாலும், சந்தர்ப்பங்களாலும் நிர்ணயிக்கப்படும். ஒரு பிறவியில் மனிதன் ஒரு குணத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் பெறுகிறான். பணத்தைத் தாராளமாகச் செலவு செய்வது என்பதை ஒரு பிறவியில் பெற்றால் விரும்பி பிறருக்கு உதவி செய்வதை அடுத்த பிறவியில் பெறுகிறான். இதுபோல் ஒரு குணத்தின் பத்து பாகங்களைப் பெற பத்துப் பிறவி எடுக்க வேண்டும். பொதுவாக ஒரு குணம் பிறவிக்குப் பிறவி வளரும். முடிந்த நிலையில் ஆன்மா அடுத்த குணத்தை நாடும் அல்லது இதற்கு எதிரான குணத்தை நாடும். தாராளமானவன், அங்குணத்தை முழுமையாகப் பெற்றபின், சிக்கனத்தைப் பெற முயலுவான். பிறவிகள் மூலம் வளரும் ஆன்மாவின் நிலையிது.

இதுவே அடிப்படையான சுபாவம். பிறந்த பின் சேர்பவை நடைமுறை, பழக்கம், நடத்தை போன்றவை. அவை மேலெழுந்தவாரியானவை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சுபாவத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். பகவத் கீதையைப் பற்றி எழுதிய நூலில், கீதை சுபாவத்தைப் பற்றிச் சொல்வதை சுபாவம், சொரூபம் என்ற தலைப்பிட்ட அத்தியாயத்தில் விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். சுபாவம் அடிப்படையானது, அதை எனிமையாகக் கருத முடியாது. சுலபத்தில் மாற்ற முடியாது. எதையும் சுபாவத்தை ஓட்டியே செய்ய வேண்டும். பூரண யோகத்தையும் சுபாவத்திற்கு எதிராகப் பின்பற்றக் கூடாது, சுபாவத்தை ஓட்டியே பயில வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கின்றார். பூரண யோகத்தின் இலட்சியம் சுபாவத்தை மாற்றுவது. என்றாலும், அதையும் தீவிரமாகச் செய்தல் கூடாது. சுபாவத்தை ஓட்டியே அதை மாற்ற முயல வேண்டும் என்கிறார்.

சுபாவம் (biological) பரம்பரையாக உடலோடு பிறப்பில் வந்தது. காட்டிலிருக்கும்பொழுது நாய் தூங்கப்போகுமுன், படுக்கும் இடத்தைச் சுற்றிவந்து பார்த்துவிட்டுத் தூங்கும். நாட்டுக்கு நாய் வந்தபின் 400 தலைமுறையான பின், இன்று நாய் தெருவில் படுத்தாலும், நம் வீட்டில் தூங்கப்போனாலும், கட்டிலின் மீது மெத்தையில் படுத்தாலும்* மூன்று மூறை தான் படுக்கும் இடத்தைச் சுற்றிவந்து பார்த்துவிட்டு, அதன் பிறகே தூங்கும். நாய் என சிருஷ்டியில் உற்பத்தியான நாளிலிருந்து, இலட்சக்கணக்கான வருஷங்களாக இந்தப் பழக்கம் நாய்க்குண்டு.

இயற்கையில் ஆண் பெண்ணை நாடுதல் அமைப்பு. எல்லா விலங்குகளுக்கும் இந்த அமைப்புண்டு. மனிதனுக்கும் உரிய சட்டம் அது. பெண், ஆணுக்காகக் காத்திருப்பதே (biological) இயற்கை அமைப்பு. ஆணைத் தேடி பெண் வருவது

* கட்டிலில் தன்னோடு மெத்தையில் படுக்கவைக்கும் வழக்கமும், நாய்க்குத் தனியே கட்டில் மெத்தை தரும் வழக்கமும் மேல் நாடுகளில் உண்டு.

இயற்கையன்று. பெண்ணைத் தேடி ஆண் அவைதே இயற்கை. ஆண் உணர்ச்சி வசப்பட்டவன். பெண் வாழ்க்கையின் அடிப்படை, அத்தியாவசியமான தேவைகளை நாடி, அதைப் பெற்றுத்தருபவனாக ஆணைக் கருதுவது இயற்கையில் அமைந்தது. வீடு, சொத்து, நகை, பாத்திரம், பர்னிச்சர் ஆகியவை பெண்ணுக்குத் திருப்தியை அளிக்கும். தன் மீது மனவிக்குள்ள ஆசை ஆணுக்கு நிறைவைத் தரும். மனவியை இழந்தவன் சீக்கிரமாக இறந்துவிடுவான். கணவனை இழந்தவள் தன் குழந்தைகளுக்காக வாழ நினைப்பாள். கணவனை இழந்தவர், மனவியை இழந்தவரில் சீக்கிரமாக இறப்பதில் ஆணின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும்.

சுத்தவகுணம் மனத்திற்குரியது, ரஜோகுணம் உயிருக்குரியது, தமோ குணம் உடலுக்குரியது. தமஸ் என்றால் சோமபேறித்தனம் எனப் பொருள். ஆதி நாள் வாழ்க்கையில் மனிதனுக்கு வீடு, ஊர் என்பதில்லை. நாடோடியாக இருந்தான். ஊரே இல்லாத காலத்தில், அவன் தங்க வேண்டும் என்ற நிலைமையில்லை. நாகரிகம் என ஆரம்பித்த பின் முதற்காரியமாக அவன் செய்தது ஓரிடமாகத் தங்கினான். அதை ஊர் என்றான். அங்கேயே பிறந்து, வளர்ந்து, இறந்தான். அதுவே அவனுக்குப் பிறந்த மண்ணாகும். ஊர் ஏற்படும்முன், ஓரிடமாகத் தங்க முடியாது என்றபொழுது, தீவிரம் இருந்தது. சுறுசுறுப்பு இருந்தது. ஊர் ஏற்பட்டபின், வீடு ஏற்பட்டது. உடல் ஓரிடத்தை நாடியது. மனம் தனக்கென நிலையாக ஓரிடம் உண்டு என்று அறிந்து அவ்விடத்தைப் பற்றிக்கொண்டது. உடல் அதில் அமைதியடைந்தது. அதுவே சோமபேறித்தனம் எனும் தமஸ் (தமோ குணம்) உற்பத்தியான சமயம் என பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதுகிறார்.

ஒஜேஷன்

(தொடரும்)

ஜீவிய மணி

பேய், நாம் மறக்க மறுக்கும் மனிதர்கள்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பூரண யோகத்தில் புதியதாக, ஊருக்கே புதியதாக எழுப்பப்பட்ட கருத்துகள் பல. அவை

1. பரிணாமம்.
2. இறைவன் உலகைப் படைக்கவில்லை, தானே சிருஷ்டியானான்.
3. உலகை பிரம்மா சிருஷ்டித்தார் என நாம் அறிகிறோம். பிரம்மா Overmind லோகக் கடவுள். அதாவது பிரம்மா என்பது Mind-ஜக் குறிக்கிறது. உலகத்தை மனம் சிருஷ்டித்தது என்பது தத்துவம். பகவான் மனம் சிருஷ்டிக்கவில்லை, சுத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது எனகிறார். பிரம்மா சுத்திய ஜீவியத்தில் பிறந்தவர்.
4. இருள், மரணம், தீமை விலக்கப்பட வேண்டும் என்ற பழைய கொள்கையை பகவான் அவற்றைத் திருவுருமாற்றத்தால் ஜோதி, நித்தியம், நன்மையாக மாற்ற வேண்டும் எனகிறார்.
5. சிருஷ்டி ஏற்பட்டது பிரம்மா அகம் புறம் எனப் பிரிந்ததால் எனகிறார்.
6. சிருஷ்டி தலைகீழ் மாற்றத்தால் வந்தது, சுத் ஜூடமாக மாறிற்று எனகிறார்.
7. கர்மம் விலக்கப் பட முடியும்.
8. ரிஷிகள் கூறிய பிரம்மம் அசூர பிரம்மம். அது பகுதி பகவான் கூறுவது முழு பிரம்மம்.** இது போல் 30 இடங்களில் பகவான் தத்துவத்தை உயர்த்தி தலைகீழே மாற்றியதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

** ‘ரிஷிகள் கண்ட பிரம்மம்’ என்ற நூலில் இக்கருத்து நூல் முழுவதிலும் உரையாடலாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே விளக்க வேண்டும். மொத்தமாகவும் விளக்க வேண்டும். எதைப் படித்தாலும் தெளிவு எழாது. ஒன்று மற்றதை விளக்கும் என்பதால் மாறிமாறிப் படிக்க வேண்டும். அவை முடிவாகப் புரிந்து தெளிவது சமர்ப்பண அனுபவத்தால். அந்த அனுபவம் பெறும்முன் சமர்ப்பணம் ஒரு முறையும் ஒரே ஒரு முறையும் தவறியதில்லை என்ற நிலை வேண்டும். அந்நிலையில் மேற்சொன்ன சூட்சம நுணுக்க இரகஸ்யம் முதலில் பலிக்கும். பிறகு புரியும். ஞானம் தெளிவான சக்தி (Power) ஆக சமர்ப்பண அனுபவம் பல திசைகளிலும் வளர்ந்து அகலமாகப் பெருகி, ஆழமாக வேறான்றி, உயர்ந்து வளர்ந்து உன்னதம் பெற வேண்டும்.

- ஒவ்வொரு உதாரணமும் ஒவ்வொரு வகையாக ஆழ்ந்த தத்துவத்தை அன்றாட அனுபவமாக விளக்கும்.
- இங்குப் பலனைவிட முறையை அறிவது முக்கியம்.
- முறையைவிட மூலம் முக்கியம்.
- மூலம் முறையாக மாறுவதைக் கவனிக்க வேண்டும்.
- முறை பலனாக உருவாகிறது.
- பலனில் கானும் முறையும், மூலமும் ஞானம் - பிரம்ம ஞானம், பிரம்ம வித்யா எனப்படும். ஞானம் நிலையானால் யோகத்தகுதி யோக சக்தியாக, யோகப் பக்குவமாக, பனித்திரமாக சேரும்.

(தொடரும்)

ஒஜைசைலை

ஜீவிய மணி

கடந்தது கருத்தில் கரைந்தது.

கடந்தது நிகழ்ந்ததாவது கவலை நிரந்தரமாவது.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

26. வெளியில் கிடைக்கும் பொருள் வளங்களைவிட நம்முள்ளிருக்கும் மனவளங்கள் பல மடங்கு சிறந்தவை. அதனால் நம் வெளிவாழ்வின் குறைபாடுகளை நாம் நம் உள்சார்த்தியத்தால் வென்று விடலாம்.

உலகம் புறம். மனம் அகம். ஆன்மிக ரீதியாக அகத்தை பறுத்தைவிடப் பெரியதாகக் கருதுகிறோம். புறம் நிதர்சனம். அதன் வளங்கள் கண் கவரும் பொக்கிஷங்கள். மன நிறைவு தரும் மகத்துவம் வாய்ந்தவை. அகவளம் மனச்சாட்சி, இனிமை, அறிவு, கல்வி, ஞானம், நாணயம் போன்றவை. கண்ணில் படாதவை. விஷயம் என வந்தால் அகம் தெரியாது. புறமே அனைத்தும் என அகமே உணரும். அன்பர் விவசாயம் செய்து நிலத்தை வளப்படுத்தி மக்குலை அதிகப்படுத்த முயன்றதில் 100ரூ மக்குல் 200 ரூபாயாகும் என்பது பெரிய விஷயமாயிற்று. விவசாய நூல்களைப் பயின்று, அதே துறையில் உள்ள முன்னோடி விவசாயிகளைப்பற்றி அறிந்த பொழுது அது 100 ரூபாயாயிற்று. ரூபாய் 1200 வரை உயர வழிமுறைகள் உள்ளன. சிறப்பான சந்தர்ப்பம் முறையான முயற்சிக்கு அறிவுதரும் பலன் அது. அது அவர் வாழ்வில் கூடி வரும் வாய்ப்பு எழுந்ததை அன்னை அருளாகக் கண்டார்.

இது புறநிலை பூர்வம்.

நிலத்தில் உழைப்பதைச் சமர்ப்பணம் செய்வதால், அது அகம் வளம் பெறும் வாழ்வு தத்துவத்தை அவர் காணவில்லை.

நிலம் உழைப்பால் உயர்ந்தது.

அகம் சமர்ப்பணத்தால் நிறைவு பெறுகிறது.

அகவளம் நிறைந்து பூரித்த நேரம் அவர் கேட்ட செய்தி அவரால் நம்ப முடியவில்லை. ரூ. 1200-ஐ பெரிய வருமானமாகக் கருதியவர் புதுச் செய்தி மூலம் அது 50,000 ஆக ஏற்கனவே நெடுநாளாகப் பலன் தருகிறது என்றறிந்தார். அகவளம் மலர் மணமாக அவரை வந்தடைந்தது. மலர் மணம் வாசனை திரவியமானால் அந்த 50 ஆயிரம் 8 லட்சமாகும் என்று கண்டார். அகமும் புறமும் உள்ள நிலை இது.

இன்றைய உலகம் புறம் சாதித்தது. சாதிப்பவருக்குப் புறம் பல குறைபாடுகளை எழுப்புகிறது. The Life Divine படிப்பதில் இதைக் காணலாம். படிப்பது புரியாவிட்டால், புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட்டு தியானம் செய்தால் தியானம் தெளிந்த மறுநாள் முதல் நாள் புரியாதவை புரியும்.

Post-it என்ற சிறு பேப்பர் இன்று பாவலாகப் பயன்படுகிறது. கோந்து செய்யும் கம்பெனியில் கோந்து சரியாக ஓட்டவில்லை என்ற குறைபாடு எழுந்தது. அந்த டெக்னாலஜி பயன்படாது. அதற்குச் செய்த செலவு விரயம். ஒரு சிலர் ‘நாம் அப்படி நினைக்க வேண்டாம். அனைவரும் கூடி brain storm கடுமையாக சிந்தித்து குறையை நிறையாக்க முடியுமா எனக் காண்போம்’ என்பதன் விளைவு அக்கம்பெனிக்கு ஒரு பிரபலமான (Product) சரக்குக் கிடைத்தது.

‘உன்னை என்னால் என்றும் மணக்க முடியாது’ என்று வெறுப்பாக பேசி விலகிய எலிசபெத்தை அடைய டார்சி செய்த முயற்சி அவனை ஹீரோவாக்கியது.

இலண்டனில் ஒரு கம்பெனியில் ஒரு ஆபீசர் பெரும் தொந்தரவு கொடுத்தார். வேலையை விட்டு நீக்க முடியவில்லை. அங்குச் சட்டம் உதவவில்லை. அந்த நேரம் கன்சல்டன்டு வந்தார். ‘எங்களுக்குக் கன்சல்டன்சி வேண்டாம். இந்த ஆபீசரை என்ன செய்வது என்று யோசனை கூறுங்கள்’ என்றனர். வந்தவர் தொந்தரவு செய்யும் ஆபீசரைக் கண்டு பேசினார். அவரே கம்பெனியில் சிறந்தவர் எனப் புரிந்தது. கம்பெனி அனுமதியுடன் தன் திட்டங்களை அமுல்படுத்தினார். ஆபீசர் நோக்கம் மாறியது. முடிவில் டைரக்டர் ‘இப்பொழுது அவர் - தொந்தரவு செய்தவர் - மிக முக்கியமான ஆபீசராகும்’ என்றார்.

புறம் இடம், அகம் காலம். காலத்திற்கு இடம் கட்டுப்பட்டது. புறம் செயல், அகம் எண்ணம். எண்ணத்திற்குச் செயல் கட்டுப்படும். புறக்குறைபாடுகளை அக வளத்தால் சமாளிப்பது அன்றுமதல் இன்றுவரை உள்ள யுத்தி. சர்க்சில் அகவளத்தால் மக்களைத் தட்டி எழுப்பி ஆயுத பலம் நிறைந்த ஜெர்மனியை வென்றார். மகாத்மாவின் அகிம்சை பிரிட்டிஷ் இராணுவ பலத்தை வென்றது. மாங்கல்ய பலம் என்பதன் உட்கரு இதுவே. (தொடரும்)

ஒஜெஸைஸ்

அன்பர் அனுபவம்

ஜெ. குமார், ரெட்டிச்சாவடி

வீடு ஜடப் பொருள். அதற்கும் ஜீவனுண்டு. அந்த ஜீவனைப் போற்றுபவர்களை அது ஆதரிக்கும். இதுவரை இருந்த வீடுகளைக் கவனமாகக் கண்காணித்தவருக்கும் வீடு எளிதில் அமையும்.

- பூர்வ கர்மயோகி

மேற்கண்ட வரிகளை ‘அதிர்ஷ்டம்’ நூலின் ‘வீடு’ என்ற கட்டுரையில் வாசித்துவிட்டு, அம்மாவுடன், அவருக்குச் சொந்தமான வீட்டில் இருந்த நாங்கள், அந்த வீட்டை எங்களால் முடிந்தளவு சுத்தமாக வைத்திருந்தோம். பூர்வ கர்மயோகி அவர்கள் ‘நாம் இருக்கும் வீட்டை எந்தளவு சுத்தமாகவும் கவனமாகவும் கண்காணிப்பதைப் பொறுத்தே நமக்கு வீடு அமையும்’ என கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதால் அதிகப்பட்ச சுத்தத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தோம்.

சுமார் 10 வருடங்களுக்கு முன் அந்த வீட்டில் முதன்முதலில் புத்தகக் கலந்துரையாடல் வைத்திருந்தோம். அந்த வீட்டின் சுவர் கையை வைத்தால் காரை பெயர்ந்து விழும் அளவுக்கு இருக்கும். வீட்டின் முன் உள்ள தரை அங்கங்கு திட்டுதிட்டாகப் பெயர்ந்து கொண்டு குழிக்குழியாய் இருந்ததால் அதைச் சரி செய்யலாம் என கொத்தனாரைக் கலந்து ஆலோசித்தோம். ரூ.3000/- ஆகும் என அவரும் சொன்னார். சரி அதை மட்டும் செய்யலாம் என எண்ணி வேலையை ஆரம்பித்தோம்.

பின்பு படிப்படியாக வெள்ளையடித்தோம். பழைய வீடு என்பதால் உத்திரத்தில் இருந்த மரங்களுக்குப் பெயின்ட் அடிப்பது, மாடிப்பகுதியைச் சீரமைப்பது என 3000 ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஆரம்பித்த வேலை சுமார் 17,500 ரூபாய்க்கு கொண்டுவிட்டது. இதைக் கண்ட மற்றவர்களும் ‘என் இந்த வீட்டிற்கு இப்படிச் செலவு செய்து கொண்டு போகிறீர்கள், இது அம்மா வீடுதானே’ என்றனர். நாங்கள் எதையும் எதிர்பார்த்துச் செய்யவில்லை. அன்னை இருக்கும் இடம் சுத்தமாக

இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் செய்தோம். ஆனால் வீடு முழுவதும் சுத்தமாக ஆகிவிட்டது.

காரணமேயில்லாமல் நான் எங்கள் Employee Society-யில் லோன் ரூ.35,000-க்குப் போட்டேன். 13.5% வட்டி. அதை எடுத்து நான் பணிபுரியும் கூட்டுறவு வங்கியில் 5 சதவிகிதம் வட்டி வரும் சேமிப்புக் கணக்கில் போட்டு வைத்தேன். நான் பணிபுரியும் அலுவலகத்தின் செகரட்டரி, அந்தப் பணத்தை எனக்குக் கொடு, தேவைப்படுகிறது என்று கேட்டார். நானும் withdrawal slip-ல் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டேன். அவரும் தொகையை எடுத்துக் கொண்டார். ஐந்து ஆறு மாதங்களாகியும் நானும் எதுவும் கேட்கவில்லை. அவரும் எதுவும் இதுகுறித்து சொல்லவில்லை. ஒரு நாள் அலுவலகம் செல்லும்முன் மனைவி அந்தத் தொகையைக் கேளுங்களேன், நடையாகவாவது வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றார். அவரே கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ளலாம், நான் வாயைத்திறந்து கேட்கமாட்டேன் என்று பதில் சொன்னேன். மனைவி சொல்கிறாரே என்று மதரிடம் மட்டும் சொன்னேன். ‘இந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொடுங்கள் மதர்’ என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு அலுவலகம் சென்றேன்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து, எனது செகரட்டரி என்னை அழைத்து, ‘என்னிடம் உன்னிடமிருந்து வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க பணம் இல்லை, எனக்கு ஒரு காலி மனை உள்ளது, மேற்கொண்டு பணம் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளேன்’ எனக் கூறினார். நானாக என் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுங்கள் எனக் கேட்காமலேயே அவரே இதைச் சொன்னார். ‘மேற்கொண்டு 10,000 ரூபாய் கொடுத்து என்னுடைய காலி மனையை வாங்கிக் கொள்’ என்றார்.

சிதம்பரத்தில் உள்ள எனது அண்ணனிடம் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வைத்திருந்தேன். அவரிடம் சென்று ஒரு காலி மனை வாங்கப் போகிறேன் என்று கூறி கொடுத்து வைத்திருந்த பணத்தைக் கேட்டேன். ‘ஏன், இப்பொழுது இருக்கும் அம்மா வீட்டிலேயே இருக்கக் கூடாதா? ஏன் மனை வாங்குகிறாய்?’ எனக் கேட்டார். விலைக்கு வந்திருக்கிறது என பதில் சொல்லி

பணத்தை வாங்கி வந்து மனையை ரிஜிஸ்டர் செய்து வாங்கி விட்டோம்.

அந்தப் பத்திரத்தை எடுத்து வந்து பூஞ் கர்மயோகி அவர்களிடம் கொடுத்து ஆசி பெற்றோம். திரு. அசோகன் அவர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு உற்சாகப்படுத்தினார். அதன்படி வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கேட்டு வங்கிகளை அணுகிய போது எந்த வங்கியும் முன்வரவில்லை. தருகிறேன் எனப் பேசிய ஒரு வங்கியும் மனையிருக்கும் ஏரியாவைக் கேட்டதும் மறுத்துவிட்டது. இந்த விஷயத்தைக் கிடப்பில் போட்டுவிட்டோம்.

பிறகு வழக்கமாகக் கலந்து கொள்ளும் கடலூர் தியான மையத்தின் முதல் ஞாயிறு தியானக் கூடல் முடித்துவிட்டு கிளம்பும் பொழுது, மையத்திற்கு வந்திருந்த அன்பர் ஒருவர், கடலூர் டவுன்ஹாலில் வீட்டுக் கடன் வசதிக் கண்காட்சி நடக்கிறது, போய்ப் பாருங்கள் எனச் சொன்னார். நாங்களும் போய் விசாரித்து முகவரி விவரங்களைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தோம். மறுநாளே கடன் வசதி செய்து தரும் ஏஜன்சிக்காரர் வீட்டிற்கு வந்து பத்திரப் பிரதி மற்றும் வருமான விவரங்களைச் சேகரித்துச் சென்றார். பின் அவர் உங்களுக்கு வருமானம் குறைவாக உள்ளது. எனவே எங்கள் நிறுவனத்தில் கடன் தர இயலாது என்று கூறினார். மேலும் அவரே தனது நன்பர் ஒருவர் LIC ஹவுசிங் பைனான்ஸில் இருப்பதாகவும், அவரைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் எனவும் பரிந்துரை செய்தார்.

அவரைத் தொடர்பு கொண்டு பேசினேன். அவரும் வந்தார். வந்தவர் ‘நீங்கள்தானா, உங்களை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் உங்களது ஆபிஸில்தான் கூட்டுறவு சொல்லஸ்ட்டி பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டேன்’ என்றார். பிறகு Pay slip எல்லாம் கேட்டார். என்னுடையதையும் மனைவியுடையதையும் கொடுத்தேன். அவரது அலுவலகம் சென்று அதிகாரியைப் பார்த்தபோது, ‘இதெல்லாம் ஒரு சம்பளம் என்று எடுத்து வந்திருக்கிறீர்கள்’ என்று அவர் எங்களது வருமானச் சான்றிதழைப் பார்த்துவிட்டு தூக்கிப் போட்டார். எனக்கு மிகுந்த கோபம் வந்தது. இவர் யார் தூக்கிப் போடுவது என்று மனதுக்குள் குழந்தையைப் பொழுது, அவரது அறையில் இருந்த பகவான் மற்றும் அன்னையின் திருவுருவப் படங்கள் என் கண்ணில் பட்டன.

நான் அப்படியே பதில் ஏதும் கூறாமல் அடங்கினேன். ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. எனது மனையில் மட்டும் அவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பின்பு அவர், சரி விண்ணப்பத்தை அனுப்புகிறேன், பார்ப்போம், கிடைக்கவில்லை என்றால் எதுவும் என்னைக் கேட்கக் கூடாது என்றார். நாங்களும் சரியென ஒப்புக்கொண்டோம்.

இதற்கிடையில் ‘அதிர்ஷ்டம்’ புத்தகத்தில் உள்ள ‘வீடு’ கட்டுரையைத் தினமும் பிரார்த்தனை நேரத்தில் வாசிக்கும்படி ஒரு அன்பர் பரிந்துரை செய்தார். நாங்கள் தினமும் குறித்த நேரத்தில் பிரார்த்தனையின் பொழுது ‘வீடு’ கட்டுரையை தவறாமல் வாசித்து வந்தோம். காலி மனையில் மன்றிடக்கிடந்த புதர்களைச் சரிசெய்து, ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களிடமிருந்து வரும் மலர்ப் பிரசாதங்களைக் காலி மனையில் இட்டு வந்தேன்.

ஒரு டிசம்பர் 1-ஆம் தேதி, மதர்ஸ் சர்வீஸ் சொஸைஸ்ட்டி வந்து ஆசி பெற்று வெளியில் வந்தோம். ஏஜன்சிக்காரரிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது. சார் உங்கள் லோன் சாங்ஷன் ஆகியுள்ளது என்று விபரம் சொன்னார். டிசம்பர் 5-ஆம் தேதி அன்று லோன் கிடைத்த விபரத்தை ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களிடம் தெரிவித்து ஆசி பெற்றோம்.

எனக்குக் கம்பியும் தெரியாது, சிமென்ட்டும் தெரியாது. முழுக்க காண்டிராக்டில் ஒரு மேஸ்திரியிடம் விட்டுவிட்டோம். ஒரு சதுர அடி ரூ.470/- எனச் செய்து கொடுத்தார்.

‘ஆபீசில் உன் வேலையை நீ எப்படி முடிக்கின்றாயோ அதுபோல் காண்டிராக்டர் இன்று வேலை செய்வதைக் காண்பாய்’ என்பது ‘வீடு’ கட்டுரையின் வரிகள். ஆபீசில் நேரம் பாராது வேலையைச் செய்வேன். அடுத்தவர் வேலையிலும் வித்தியாசம் இல்லாது உதவி செய்வது எனது வழக்கம்.

ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் எழுத்து எங்களைப் பொறுத்தவரை சுத்திய வாக்கு.

காசு கொடுக்கக் கொடுக்க வேலை செய்து கொடுத்தார். நாங்கள் செய்ததெல்லாம், தண்ணீர் வசதிக்காகப் போரும் (bore), மின்சார இணைப்பும் வாங்கிக் கொடுத்தோம். மற்ற

எதுவும் எங்களுக்குத் தெரியாது. வீட்டை முடித்து சாவியினை எங்களிடம் கொடுத்தார் மேஸ்திரி.

வந்து பார்த்தவர்களும் நன்றாக இருக்கிறது. நேர்த்தியாக உள்ளது என்று சொன்னார்கள்.

இதில் கூறாமல் விடப்பட்ட மற்றொரு விஷயமும் உள்ளது. அது, இந்தக் காலி மனையில் வீடு கட்டும் முன்பு நாங்கள் இருந்த அம்மாவின் வீட்டையே மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து விட்டு, இடித்து கட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவும் அப்போது வந்தது. அப்பொழுது கடலூர் தியான மையப் பொறுப்பாளர், அனுபவம் உள்ள சென்னை அன்பருடன் வந்து நாங்கள் இருந்த வீட்டைப் பார்வையிட்டு தன் ஆலோசனையைக் கூறினார். இருக்கும் வீட்டை இடித்துக் கட்டுவது என்பது அதிக செலவு பிடிக்கும். எனவே நான் என் காலி மனையிலேயே வீடு கட்டுவது நல்லது என்றார். மேலும் தற்போதுள்ள வீடு இருக்கும் இடத்தில் நான்கு வழிச்சாலை அமையலாம் என்ற திட்டமும் அரசாங்கத்தில் பரிசீலனையில் உள்ளது என்று அந்த அன்னை அன்பர் கூறினார். பத்து வருடங்கள் சென்ற நிலையில், தற்பொழுது அத்திட்டம் உறுதியாகி, அந்த வீடு உள்ள இடம் முழுவதும் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. பத்து வருடங்களுக்குப் பின் நடக்க இருந்த இதிலிருந்தும் அன்னை எங்களைக் காப்பாற்றியருளினார்.

அடுத்த புத்தகக் கலந்துரையாடல் இப்பொழுது நாங்களிருக்கும் சொந்த வீட்டில் நடந்தது. இந்தச் சந்திற்குள் இப்படியொரு வீடா என வந்திருந்த அன்பர்கள் வியக்கும் விதமாய் அன்னை அருட்கொடையாக இந்த இல்லத்தை எங்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். தற்பொழுது ‘மாடியை வேண்டுமானால் கட்டிக் கொள்ளுங்கள், கடன் தருகிறோம்’ என வங்கி எங்களை நாடிக் கேட்கிறது.

அன்னையிடம் நாங்கள் பெற்ற அடைக்கலமே எங்கள் வீடு என்ற மன நிறைவுடன் எங்கள் நன்றியறிதலைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஏக்ஷிஜன்ஸ்

Life Response பற்றிய விளக்கவுரை - 2

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
விரிவாக்கம் மற்றும் சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவு ஆற்றிய தேதி: 15.08.2016

அடுத்தாக நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்றிருக்கிறது.

1. வாழ்க்கையில் முன்னேற ஒரு வாய்ப்பு நம்மைத் தேவைரும்போது அந்த வாய்ப்பை நாம் அவசியம் ஏற்று பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டும். அப்படி பயன்படுத்தத் தவறும்போது வந்த வாய்ப்பு விலகிவிடுகிறது. அதோடுல்லாமல் வந்ததோடு சேர்ந்து இருப்பதும் போகும் மேலும் ஒரு மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள்.

அதாவது வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தத் தவறினால் உள்ளதும் போகும் என்ற நிலை வந்துவிடுகிறது. இதற்கு நம்நாட்டு அரசியல் தலைவர்களே நல்ல உதாரணம். நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருந்த சமயத்தில் ஐ. நா பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இந்தியாவிற்கு இடம் கொடுக்க முன்வந்தார்கள். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு மிகப்பெரிய வாய்ப்பாகும். ஆகவே சந்தோஷமான மனோபாவத்துடன் நேரு அவர்கள் இந்த வாய்ப்பை ஏற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் ஒரு வித்தியாசமான முடிவிற்கு வந்தார். அதாவது ஐ. நா பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் உறுப்பினராகும் பெருமை சீனாவிற்குத்தான் உரியது, ஆகவே அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைக் கொடுங்கள் என்று பதிலளித்தார். இப்படிச் சொல்வது பெருந்தன்மையான பதிலாக இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் இந்தியாவிற்குக் கிடைத்த ஒரு பெரிய வாய்ப்பை நழுவ விட்டதாகத் தெரிகிறது. சீனர்களும் நம்மைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்கள். அதாவது வந்த வாய்ப்பைச் சீனாவிற்கு விட்டுக்கொடுத்ததை அவர்கள் பெருந்தன்மையாக நினைக்கவில்லை. மாறாக பலஹீனத்திற்கு அறிகுறியாக எடுத்துக் கொண்டார்கள். இதன் நேரடி விளைவாக ராணுவ ரீதியாக நம்மை பலஹீனமானவர்கள் என்று நினைத்து விட்டார்கள். ஒரு பக்கம் நேரு அவர்கள் சீன தலைநகரான

பீஜிங்க்குக்குச் சென்று பஞ்ச சீல கொள்கைகளின் சிறப்பைப்பற்றி பேசி 'ஹிந்தி-சீனி பாயி பாயி' என்று நட்புறவை வளர்த்தாலும், சீனர்கள் மறைமுகமாக இந்திய எல்லையை தாக்குவதென்று ராணுவ ரீதியாக தயாராகிவிட்டார்கள். திடீரென்று அவர்கள் தாக்குதல் நடத்தவே இந்திய ராணுவம் அதைச் சமாளிக்க வழி தெரியாமல் தடுமாறிப்போனது. இந்திய எல்லைக்குள் ஊடுருவிய சீனப்படைகள் பின்பு தானாகவே பின்வாங்கி அவர்களுடைய பழைய எல்லைக்குப் போய்-விட்டார்கள். அப்படி ஊடுருவியவர்கள் பின்வாங்க மறுத்திருந்தால், அருணாசலப் பிரதேசத்தில் ஏராளமான இடம் இந்திய நாட்டின் கையை விட்டே போயிருக்கும்.

தாக்குதலை நிகழ்த்தியவர்கள் தாமாகவே பழைய எல்லைக்குத் திரும்பிப் போய்-விட்டாலும், சீனாவின் தாக்குதலை இந்தியாவால் சமாளிக்க முடியவில்லை என்ற விஷயம் வெளி உலகுக்குத் தெரிந்து போனதால், உலக அரங்கில் இந்தியா அவமானத்திற்கு ஆளானது. நேரு அவர்களுக்கு, தான் சீனர்களிடம் காட்டிய நட்புறவை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக போலியாக நடித்துப் பின் மறைமுகமாக ஏமாற்று வேலையில் ஈடுபட்டதைத் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. இதனால் அவரின் மன உறுதியே தளர்ந்து போனது. இறுதியில் அவர் உடல் நலமே கெட்டு அவர் வாழ்நாள் முடிந்தது. ஆக நேரு அவர்களின் வாழ்க்கையில் நடந்ததிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்வதென்ன? அவரைப் பொறுத்தவரை நாட்டிற்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பு அவரைத் தேடி வந்தது. அதை அவர் ஏற்காமல் விட்டபோது வாய்ப்பு தலைக்கீழாக ஆபத்தாக மாறி எதிரியின் கை வலுவடைந்து நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கே ஆபத்தாக வந்து விடிந்தது. இது போதாதென்று இதன் விளைவாக அவருடைய மன உறுதி தளர்ந்து, அதோடு உடல் நிலையும் தளர்ந்து, அவருடைய ஆயுட்காலமே முடிந்து போனது. முன்னேற மறுத்தால், வாழ்க்கையில் சரிவை சந்திக்க நேரிடும் என்பதற்கு நேரு அவர்கள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தது நல்ல எடுத்துக்காட்டாரும். நேரு அவர்கள் தேசிய தலைவர். ஆனால், காமராஜ் அவர்கள் தமிழர் தலைவர் என்று சொல்லலாம். அவருடைய

வாழ்க்கையிலும் இம்மாதிரி ஒரு சம்பவம் நடந்தது. தமிழக காங்கிரஸில் முன்னணித் தலைவராக விளங்கிய அவர் நேரு அவர்களால் தேசிய அரசியலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டார். நேருஜியின் மறைவுக்குப்பின் அவரே கூட பிரதமராகலாம் என்றொரு பேச்சு வந்தது. ஆனால் அவர் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். அதுவும் அவருடைய இளமைக் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியில் சாதாரண தொண்டனாக செயல்பட்டு விருதுநகர் தெருவில் தண்டோரா போட்டவர். ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம், தண்டோரா போட்ட வேலை என்று இவற்றால் விளைந்த தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து அவரால் மீள முடியவில்லை. ஆகவே தான் பதவிக்கு வந்தால் அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது என்று முடிவு செய்து தனக்குப் பதிலாக சாஸ்திரி அவர்களைப் பிரதமர் பதவியில் அமர வைத்தார். அதாவது தன்னைத் தேடிவந்த வாய்ப்பை ஏற்க மறுத்தார் என்றாகிறது. இதோடு அது முடிந்துவிடவில்லை. 66-இல் சாஸ்திரி மறைந்தபோது மீண்டும் பிரதமர் பதவி அவரை நாடிவந்தது. இந்த தடவை நேரு அவர்களின் மேல் அவர் கொண்ட விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அவருடைய மகளான இந்திராவை பிரதமராக்கினார். ஆனால் இந்திரா அவர்கள் காமராஜரிடம் நன்றியறிதலுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியை இரண்டாக உடைத்தார். இந்திரா காங்கரசின் கை வலுத்தது. காமராஜ் அவர்கள் நடத்திய ஸ்தாபன காங்கிரசின் கை தாழ்ந்துபோனது. இதுவே காமராஜர் அவர்களுக்குப் பெரிய வீழ்ச்சி என்றாலும் அவருடைய வீழ்ச்சி மேலும் நீடித்தது. அதாவது தமிழகத்தில் காங்கிரஸிற்கு பெரிய போட்டியாக தி. மு. க கிளம்பியது.

போட்டியாக ஒரு திராவிடக் கட்சி தோண்றினாலும் காமராஜர் அதை ஒரு பொருட்டாகவே நினைக்கவில்லை. பொருட்டாக நினைக்காததால், காங்கிரஸின் தேர்தல் வாய்ப்புகளை பாதுகாத்துக்கொள்ள உரிய நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கவில்லை. 1962-இல் நடந்த சட்டப்பேரவை தேர்தலில் திமுக 50 சீட்டுகள் பெற்றதைக் கண்ட பிறகாவது அவர் உஷாராகி இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கட்டத்திலும்

அவர் தன்னை உஷார் படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இதற்கிடையே இராஜாஜி அவர்கள் அந்தணர் சமூகத்திற்குத் தமிழ்நாட்டில் தி.மு.க.வால் ஆபத்து வருவதை உணர்ந்து தி.மு.க.வின் கவனத்தைத் திசை திருப்ப எண்ணி, தி.மு.க தலைமையிடம் அணுகி 1967-ஆம் ஆண்டு வரும் தேர்தலில் தி.மு.க.தான் ஆட்சிக்கு வரவேண்டும், சுதந்தரக் கட்சியின் ஆதரவை நான் உங்களுக்கே தருகிறேன், காங்கிரஸிற்கு எதிராக ஒரு விழுகம் அமைப்போம், அந்தணர் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களைக்கூட நான் தி.மு.க.விற்கே ஒட்டுப்போடச் சொல்கிறேன் என்றெல்லாம் தி.மு.க தலைமைக்கு நம்பிக்கை வரும்படி பேசினார். காங்கிரஸிற்கே பெரிய தூணாக அமைந்த இராஜாஜி அவர்கள் தி.மு.க.வின் பக்கம் சாய்ந்துவிட்டார் என்பதை பார்க்கும்போது அதன் பிறகாவது காமராஜர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை உணர்வு அதிகரித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதையும் அவர் கவனித்தாகத் தெரியவில்லை. தி.மு.க.வின் வளர்ச்சியைப்பற்றி பத்திரிக்கைகள் அவரிடம் கேட்டபோது ‘அது ஒரு அசர சக்தி, அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே சண்டையிட்டு ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு சாவார்கள்’ என்று மட்டும் பேசினார். அவர்களே அடித்துக்கொண்டு சாவார்கள் என்று காமராஜர் பேசியபோது, தான் தி.மு.க.வை வீழ்த்த விசேஷ முயற்சி எடுக்கத் தேவையில்லை என்று கூறுவதுபோல் ஆகிவிட்டது. ஆனால் உண்மையில் தமிழக மக்களிடையே தி.மு.க ஆதரவு அலை நன்றாக வீசியது. இதன் விளைவாக தமிழகத்தில் தி.மு.க 137 சீட்டுகளுக்கு மேலாக வெற்றி பெற்று தன்னுடைய சொந்த மெஜாரிட்டியில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. இதன் விளைவாக காங்கிரஸிற்கு படுதோல்வி ஏற்பட்டது. எப்படிப்பட்ட தோல்வி என்றால், விருதுநகர் சட்டசபை தொகுதியில் ஒரு தி.மு.க மாணவ அணி தலைவர் காமராஜரை வீழ்த்தினார். இது தி.மு.க.விற்கே அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியது. என்னதான் தி.மு.க ஆட்சிக்கு வந்திருந்தாலும் காமராஜரை வீழ்த்துமளவிற்கு ஆகியிருக்கக் கூடாது என்று அண்ணாதுரை அவர்களே வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்போது வீழ்ந்த காமராஜர் அவர்கள் பின்னர் எழுந்திருக்கவே இல்லை. தமிழக

அரசியலிலும் சரி, தேசிய அரசியலிலும் சரி பெயரும், புகழும் மங்கிய நிலையிலேயே இருந்தார். 1975-இல் இந்திராகாந்தி அம்மையார் emergency-யைக் கொண்டு வந்தபோது இந்திராவிற்கு எதிராக தேர்தல் விழுகம் அமைக்க காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்றாக இணைந்து ஒரே கட்சியாக உருவாக முடிவு செய்தபோது காமராஜ் தலைவராக இருந்த ஸ்தாபன காங்கிரஸையும், ஜனதா கட்சியுடன் இணைத்து தன் கட்சியின் தனித்தன்மையையே காமராஜ் இழந்தார். இது போதாதன்று இந்திரா அவர்கள் காமராஜரைக் கைது செய்யச் சொல்லி கருணாநிதியைக் கேட்டுக் கொண்டாராம். நல்லவேளையாக கருணாநிதி அவர்கள் காமராஜரைக் கைது செய்ய மறுத்தார். இதனால் சிறைவாசத்தை காமராஜ் தவிர்த்தார். இருந்தாலும் அவருடைய உடல் நலம் கெட்டு 75-இன் இறுதியிலேயே அவர் மறைந்தார். இங்கே Life Response விதிமுறையின்படி நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் 64-இல் பிரதமராக வரக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றார். அது வேண்டாம் என்று மறுத்த பொழுது அவர் வாழ்க்கையில் வந்த மலர்ச்சி அப்படியே சுருங்கி ஒரு சட்டசபை தேர்தலில்கூட ஜெயிக்க முடியாத அளவிற்கு அவருடைய வாழ்க்கை மங்கிப்போய் விட்டது.

இதை அவர் எந்த அளவிற்கு உணர்ந்தார் என்று தெரியவில்லை. வாழ்க்கையில் வரும் வாய்ப்புகளை ஏற்க மறுத்தால் தொடர்ந்து சரிவுகள் வரும் என்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அதே அளவிற்கு வரும் வாய்ப்புகளைத் தொடர்ந்து ஏற்றால் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் வந்துகொண்டே இருக்கும் என்பதும் உண்மை. இதற்கும் நம் நாட்டில் நல்ல உதாரணங்களாக சிலர் அமைந்துள்ளார்கள்.

(தொடரும்)

ஒஜிஜிஜிலீ

ஜீவிய மணி

குறையும் எரிச்சலும் உணர்வு பெற்ற அறியாமை.

அன்னை இலக்கியம்

மீன்கிராடு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

27. ராணுவக் கவசம்

கூடத்தில் ஆங்கில செய்தித் தாளை தரையில் விரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தாள் ஜமுனா. தினமும் அடுப்பில் எதையாவது வைத்து விட்டு, இப்படித்தான் செய்தித் தாளை புரட்டிக் கொண்டிருப்பாள்.

‘என்னங்க, சுந்தரத்தை கூப்பிடுங்களேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

ஜன்னல் வழியே தெரிந்த சுந்தரத்தை கையசைத்து அழைத்தேன்.

‘இந்தியா நேற்று புதிய செயற்கைக்கோள் அனுப்பி இருக்கிறதாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘எத்தனையோ தடவை அனுப்பி விட்டார்களே’ என்றான் சுந்தரம்.

‘எல்லாமே உபயோகமாக இருந்தாலும், நிறைய செலவாகிறதாம். அதனால் இந்திய ராணுவத்திற்கான விசேஷ செயற்கைக்கோள்களை வெளிநாட்டு தனியார் கம்பெனிகளை விட்டுச் செய்யச் சொல்லலாம் என்று அரசாங்கம் யோசிக்கிறதாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘தினமும் இப்படித்தான் ஆயிரம் யோசனைகள் சொல்வார்கள். நமக்கென்ன வந்தது?’ என்றான் சுந்தரம்.

‘என்னடா இப்படிச் சொல்லிவிட்டாய்! ஒரு சாட்டிலைட் எவ்வளவு இருக்கும்?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘யாருக்குத் தெரியும்? பல கோடி ரூபாய் இருக்கும்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘ஏதாவது வெளிநாட்டு கம்பெனியிலிருந்து சாட்டிலைட்டிற்கு எஜென்சி எடுத்து ராணுவத்திற்கு விற்கலாமா?’ என்றாள் ஐமுனா.

திகைப்புடன் ஐமுனாவைப் பார்த்த சுந்தரம் ‘அக்கா, நீ எப்போதுமே பெரிய அளவில் துணிச்சலாக யோசிப்பாய் என்று தெரியும். ஆனால் அதற்கு ஒரு அளவில்லையா? சம்பளம் கொடுக்க வக்கில்லாமல் தாலியை அடகு வைக்கிறோம். நாம் சாட்டிலைட் விற்க வேண்டும். அதுவும் ராணுவத்திற்கு! இதைவிட ரிசர்வ் பேங்க்கை கொள்ளையடிப்பது எனிதானது’ என்று கூறி சிரித்தான்.

‘மத்தியானம் ராணுவ அலுவலகம் சென்று விசாரித்து விட்டு வா’ என்றாள் ஐமுனா.

‘என்னக்கா இது! இதெல்லாம் டெல்லியில் ரகசியமாக முடிவாகும் விஷயம். மந்திரிகளும், கோடைவரர்களும், உயரதிகாரிகளும் பயந்து கவனமாகச் செய்யும் விஷயம். பல சட்ட திட்டங்கள் இருக்கும். இதைப் பற்றி நாம் பேசுவதே கூட ஆபத்து. சாயுங்காலம் கேசரியும், வடையும் செய்து வை. வந்து சாப்பிடுகிறேன்’ என்று கூறிவிட்டுப் போய் விட்டான் சுந்தரம்.

‘என்னங்க, நீங்கள் போய் வாருங்கள்’ என்றாள் ஐமுனா.

‘எனக்கு நம் கம்பெனி பற்றிக் கூட எதுவும் தெரியாதே’ என்றேன்.

‘நாம் இருவரும் போவோம்’ என்றாள் ஐமுனா.

வியாபாரம் பற்றி பேசப் போவது பற்றி எனக்கு எந்த உணர்ச்சியும் இல்லை. ஐமுனாவோடு வெளியே போவது உற்சாகமாக இருந்தது.

ராணுவ அலுவலகம் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. வழியில் இருந்த போக்குவரத்து போலீஸ்காரரிடம் விசாரித்தோம். அவர் எங்களை விசித்திரமாக பார்த்து விட்டு ‘ராணுவத்திற்கு நிறைய அலுவலகங்கள் உள்ளன. எனக்கு தேனாம் பேட்டை அலுவலகம்தான் தெரியும்’ என்று கூறி அரைகுறையாக விலாசம் சொன்னார்.

நாங்கள் தட்டுத் தடுமாறி அந்த இடத்தை அடைந்த போது அங்கே நூற்றுக் கணக்கான இளைஞர்கள் கூடியிருந்தனர். ராணுவத்திற்கு ஆளெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவரை சுட்டிக்காட்டிய ஐமுனா ‘இவர்தான் மிகப் பெரிய அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும். சட்டையில் நிறைய நட்சத்திரங்கள் குத்தி இருக்கிறார்’ என்று கூறி விட்டு நான் எதுவும் சொல்லும்முன் அவரிடம் சென்றாள். ‘சார், சென்னையிலேயே யார் பெரிய அதிகாரியோ அவரை நாங்கள் பார்க்க வேண்டும்’ என்றாள். நானும் கூடவே சென்றேன்.

அதிகாரியின் கடுமையான முகம் மேலும் கடுமை அடைந்தது. என்னை முறைத்துப் பார்த்தார். என்னிடம் ‘என்ன ஐவாண் வேலைக்கு சிபாரிசு பிடிக்க வேண்டுமா? உன் உடல் வாகிற்கு இங்கே குப்பை கூட்டும் வேலை கூட கிடைக்காது. ஒடிப் போய் விடுவங்கள்’ என்று இரைந்தார்.

‘வா ஐமுனா, போய் விடலாம்’ என்றேன்.

‘சார், ராணுவ சாட்டிலைட் பற்றி...’ என்று ஆரம்பித்தாள் ஐமுனா.

சட்டென்று முகம் மாறினார் அதிகாரி. ‘யார் அனுப்பியது?’ என்றார்.

‘என் சகோதரர் சுந்தரம்தான் வந்திருக்க வேண்டும். அவர் வராததால் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்’ என்றாள் ஐமுனா.

‘முதலிலேயே சொல்ல வேண்டியதுதானே மேடம்? மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். எப்படி வந்தீர்கள்?’ என்று கேட்டார் அதிகாரி.

‘மோட்டார் சைக்கிளில்’ என்றேன்.

தலையை ஆட்டிக் கொண்டு ‘இது போன்ற பெரிய ரகசியமான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவரும்போது எவரும் கவனிக்காதபடி சாதாரணமாக வருவதுதான் நல்லது. நீங்கள் புத்திசாலிகள்தான். சார் சரியான ஆட்களைத்தான் அனுப்பி இருக்கிறார்’ என்றவர் செல்போளில் எவருடனோ பேசினார். பின் ஒரு ஐவாணை அழைத்தார் ‘அமைச்சர் பாலசுந்தரம்

இவர்களை அனுப்பி இருக்கிறார். ஆவடி பீரங்கித் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட தென் மண்டல அதிகாரி போயிருக்கிறார். அவரிடம் உடனே அழைத்துப் போ' என்று ஆணையிட்டார். பின் எங்களிடம் ‘காபி? டை?’ என்று புன்னகையோடு கேட்டார்.

‘வேண்டாம் சார். சிறு குழப்பம் நடந்து விட்டது...’ என்று ஆரம்பித்தாள் ஐமுனா.

‘குழப்பத்திற்கு என் அவசரம்தான் காரணம். ஜவான் வேலைக்கு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தவறுதலாக நினைத்து-விட்டேன்’ என்று கூறி மீண்டும் புன்னகைத்தார்.

‘புன்னகைக்கும்போது அழகாக இருக்கிறீர்கள்’ என்றேன்.

ஐமுனா மீண்டும் பேச முயன்றபோது அவரை எவ்ரோ கூப்பிட ஜவானிடம் சைகை செய்து விட்டுப் போய்விட்டார் அதிகாரி.

ஜவான் எங்களை ராணுவ கவச வண்டி ஒன்றில் ஏற்றிக் கொண்டார். அவர் எதுவும் பேசாமல் மிகுந்த மரியாதையுடன் வண்டி ஓட்டினார். ஆவடி பீரங்கி தொழிற்சாலைக்குள் நுழைந்த பின், பல பாதுகாப்பு அரண்களைத் தாண்ட வேண்டி இருந்தது. ஜவான் எங்களைப் பேசவே விடாமல் அவரே இந்தியில் எதோ கூறினார். இறுதியாக ஒரு பெரிய அறைவாசலின் முன் நின்றோம். அங்கிருந்த பெண் அதிகாரி ஐமுனாவையும், ஆண் அதிகாரி என்னையும் உடல் முழுவதும் தடவி சோதனை செய்து பின் அறைக்குள் அனுமதித்தனர்.

தென் மண்டல அதிகாரி மிகவும் மரியாதையுடன் வரவேற்று அமர வைத்தார். தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு ‘உங்களைப் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?’ என்று கேட்டார்.

ஐமுனா ‘சார், குழப்பம் நடந்து விட்டது. செய்தித்தானில் சாட்டிலைட் பற்றி செய்தி வந்திருந்தது. அதை விற்றால் என்ன என்று எங்கள் கம்பெனிக்குத் தோன்றியது’ என்று ஆரம்பித்து ஆவடி வந்தது வரை சுருக்கமாகக் கூறினாள்.

தென் மண்டல அதிகாரி வாய்விட்டு சிரித்தார். ‘என் கீழே வேலை பார்க்கும் அதிகாரிகள் எல்லோருமே அவசரக்காரர்கள். உங்களை அனுப்பி வைத்த அதிகாரி போன வருடம் யாரோ ஒருவனை என் தம்பி என்று நினைத்து இங்கே அழைத்து வந்து விருந்தும் கொடுத்தார்! அவர் பேசும் விதம் அவரோடு, எங்களையும் சேர்த்து தவறானவர்கள் என்று நினைக்க வைத்துவிடும். மிகவும் நேர்மையான முட்டாள். தண்டனை தந்து திருத்த முடியாது. தானாகத் திருந்தினால்தான் உண்டு’ என்றார்.

‘சார், அவர் எங்களைப் பேசவே விடவில்லை’ என்றேன்.

‘முழு மூடன் அடுத்தவர் பேசுவதைக் கேட்பானா?’ என்றார் தென் மண்டல அதிகாரி. பின் என்னைப் பார்த்து சிரித்துவிட்டு ‘சாட்டிலைட் விற்க நினைத்த அறிவாளி நீதானா? அதற்கு மனைவியை வேறு அழைத்து வந்திருக்கிறாய்! ராணுவத்திற்கு சப்ளை செய்வது எனிதானதல்ல. உண்ணால் முடியாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் சாட்டிலைட், ராடார் என்பதெல்லாம் சிக்கலான வர்த்தகம். டெல்லியில் பாதுகாப்பு அமைச்சகம் முடிவெடுக்கும் விஷயம். உன் துணிச்சலைப் பார்த்து ராணுவ வீரனாக நான் மகிழ்ந்தாலும், இதுபோன்ற கேள்தனத்தை இனிமேல் செய்ய வேண்டாம். ராணுவம் போன்ற தேசப் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களோடு தொடர்பு கொள்ளும்போது கவனமாக இரு’ என்றவர் சிறிது யோசித்து-விட்டு ‘என் நண்பர் ஆட்ரிக் ஜெர்மனியில் ஒரு ராடார் நிறுவனத்தில் வேலை பார்க்கிறார். அவருக்கு டாப்ஸர் ராடார் பற்றி தெரியும். அவரது போன் நம்பர் தருகிறேன். ஏதாவது உதவக் கூடும்’ என்றார்.

‘சார், ராடார் என்றால் ராணுவம்தானே வாங்கும்?’ என்றாள் ஐமுனா.

‘டாப்ஸர் ராடார் என்ற கருவியை ராணுவமும் வாங்கும். மருத்துவமனை, வானிலைத்துறை போன்ற நிறுவனங்களும் வாங்குகின்றன. அந்த கருவிக்கு பல பயன்பாடுகள் உண்டு’ என்று கூறி விடை கொடுத்தார் தென் மண்டல அதிகாரி.

நன்றி கூறிவிட்டு நாங்கள் கதவருகே சென்றபோது ‘வந்த கவச வண்டியிலேயே போய் விடுங்கள். இந்த குழப்பம் பற்றி தேனாம் பேட்டை அதிகாரியிடம் பேச வேண்டாம். உங்கள் மேல் கோபப்படுவார்’ என்றார் தென் மண்டல அதிகாரி.

அவரது அறையை விட்டு வெளியே வந்ததும் என் செல்போனை எடுத்து ஜெர்மன் எண்ணை அழைத்தாள்.

‘வீட்டிற்குப் போய் பேசலாமே’ என்றேன்.

‘இப்போதே பேசி விடலாம். ஏதாவது தேவை என்றால் சாரிடம் இப்போதே கேட்டு விடலாம். வெளியே போய் விட்டால் திரும்ப உள்ளே வர முடியாது’ என்றாள் ஐமுனா.

அப்போது பாதுகாப்பு அதிகாரி எங்கள் அருகே வந்தார் ‘இது பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதி. வெளியே போய் போன் பேசுங்கள்’ என்றார்.

‘சார்தான் இந்த நம்பருக்குப் பேசச் சொன்னார்’ என்றேன்.

‘அப்படியானால் சரி’ என்று கூறி விலகி சென்றார் பாதுகாப்பு அதிகாரி.

ஒவிபெருக்கி போட்டு பேசினாள் ஐமுனா.

ஆட்டிக் பணிவு கலந்த நட்புடன் பேசினார். ‘எனது அந்தரங்க எண் உங்களுக்கு எப்படி கிடைத்தது?’ என்று வினவினார்.

தென் மண்டல அதிகாரியின் பெயரை கூறியதும், அவரது குரலில் பணிவும், நட்பும் அதிகரித்தன. சிறிது பேசியபின் ‘உங்கள் கம்பெனியின் வரலாற்றையும், பொருட்களையும் பற்றி கூறுங்கள். என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறேன்’ என்றார் ஆட்டிக்.

என்னிடம் ‘உங்களுக்கு விவரங்கள் தெரியுமா?’ என்று கேட்டாள்.

தெரியாது என்று தலையசைத்தேன்.

சற்று யோசித்த ஐமுனா ‘எங்கள் கம்பெனி வெப்பசைடில் எல்லா விவரங்களும் இருக்கின்றன. உங்களுக்கு நேரம்

கிடைக்கும்போது பார்க்க முடியுமா?’ என்று கூறி வலைத்தள விலாசத்தை தந்தாள்.

‘உடனே பார்க்கி றேன்’ என்றார் ஆட்டிக்.

ராணுவ கவச வண்டியில் திரும்பும் போது ஆவடியில் ராணுவ சீருடைகள் விற்கும் கடை தென்பட்டது. ஐவாணிடம் கேட்டபோது ‘பொதுமக்களும் வாங்கலாம். ஆனால் இதற்கும், நிஜ ராணுவ உடைக்கும் நுட்பமான வித்தியாசம் உண்டு. விஷயம் தெரியாதவர்களுக்கு அந்த வித்தியாசம் தெரியாது’ என்றார்.

‘உனக்கு இந்த உடை அழகாக இருக்கும்’ என்றேன்.

‘நான் தாவணி, சேலை தவிர எதுவும் கட்டியதில்லை. உங்களுக்கு பிடிக்குமென்றால் போடுகிறேன்’ என்றாள் ஐமுனா.

பலவித ராணுவ சீருடைகளைப் போட்டுப் பார்த்தாள் ஐமுனா. பொறுமையின் எல்லைக்குக் கடைக்காரர் வந்தபோது தனக்குப் பொருத்தமான கால்சட்டை, மேல்சட்டை, தொப்பி, சப்பாத்து எல்லாம் வாங்கினாள். அதே ராணுவ உடையில் கவச வண்டியில் ஏறிக் கொண்டாள்.

‘உங்களைப் பார்த்தால் பெரிய ராணுவ அதிகாரி போலத் தெரிகிறது’ என்றார் ஐவான்.

சந்தோஷமாக புன்னகைத்தாள் ஐமுனா.

தேனாம் பேட்டையை அடைந்தபோது மாலை மயங்கத் தொடங்கி இருந்தது. எவரும் இல்லை. எங்கள் வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினோம்.

‘நீங்கள்தான் சாட்டிலைட் விற்க வந்தீர்கள் என்று பெரிய அதிகாரி நினைத்து விட்டார். நான் வாங்க வேண்டிய திட்டு’ என்றாள்.

‘உன்னை யாராவது திட்டினால் என் மனம் நொந்து போகும். உனக்காகத் திட்டு வாங்குவது எனக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. இதற்காவது பயன்படுகிறேனே’ என்றேன்.

ஒரு உணவு விடுதியில் சாப்பிட்டுவிட்டு, வீடு திரும்பும்-போது ஒன்பதரை ஆகிவிட்டிருந்தது. வீட்டு காம்பவுண்டிற்குள் வெளியே வண்டியை நான் நிறுத்தவும், காம்பவுண்டு கதவைத் திறக்க ஜமூனா இறங்கினான். விளக்கு ஏற்றப்படாமல் வளாகமே இருட்டாக இருந்தது.

கதவைத் திறக்குமுன் ‘என்ன சத்தம் அது?’ என்றாள்.

‘எனக்கு ஒரு சத்தமும் கேட்கவில்லை’ என்றேன்.

கூர்ந்து பார்த்துவிட்டு ‘கம்பெனி கதவை எவ்னோ திறக்கப் பார்க்கிறான். நான் போய்க் கேட்கிறேன்’ என்றாள்.

‘நான் போய் பார்க்கிறேன்’ என்று கூறிவிட்டு அவனுக்கு முன்பாக வேகமாகப் போனேன். என் பின்னால் ஜமூனா வந்தாள். நிலா வெளிச்சத்தில் பூட்டைத் திறக்க முயன்று கொண்டிருந்தவன், நாங்கள் வரும் சத்தம் கேட்டு நிமிர்ந்தான். தன் இடுப்பில் செருகியிருந்த கத்தியை எடுத்து என்னை அச்சுறுத்தும் வகையில் நீட்டினான்.

நான் அடுத்து என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அசையாது நின்றேன்.

அதற்குள் ஜமூனா ஏதோ ஒரு விளக்கைப் போட்டு விட்டாள். மின்விளக்கு வெளிச்சத்தில் ஜமூனாவைப் பார்த்த திருடன் திடுக்கிட்டு பயந்து போனான். கத்தியைக் கீழே தவறவிட்டு கைகளைக் கூப்பினான். ‘மேடம், விட்டு விடுங்கள். அடிக்க வேண்டாம். நான் ஓடியே போய் விடுகிறான்’ என்று குழநினான்.

‘பையில் என்ன?’ என்று உரத்த குரவில் கேட்டாள் ஜமூனா.

‘வெறும் பைதான். இன்னும் எதுவுமே எடுக்கவில்லை மேடம்’ என்றான்.

‘கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிப் போ’ என்றாள் ஜமூனா.

கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு அவனுக்கு ஒரு சல்யூட் போட்டு விட்டு, ஓடத் தொடங்கினான் இன்னும் எதையும் எடுக்காத திருடன்.

அவனையே பார்த்தேன். தன் மேல்சட்டையை சரியாக இழுத்துவிட்டுக் கொண்ட ஜமூனா ‘திருடன் பார்வையே தேவலை. அவன் பணத்தைத்தான் திருடுவான். நீங்கள் என்னையே மொத்தமாக திருடும் ஆள்’ என்றாள்.

‘இங்கு என்ன இருக்கிறது என்று இவர் திருட வந்தார்?’ என்று கேட்டேன்.

‘நிறைய வரப் போகிறது. அது நமக்கு முன்னால் திருடனுக்குத் தெரிந்து விடும்’ என்றாள் ஜமூனா.

‘என்னைத் திருடன் என்றாய்! எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லையே?’ என்றேன்.

‘தெரிந்ததால்தானே எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் மதுரைக்கு என் அப்பா வீட்டிற்கு வந்தீர்கள்? சிறிய ஜவுளி மூட்டையைக் கொடுத்துவிட்டு, என்னை மொத்தமாகச் சுருட்டி எடுத்துக் கொண்டு ஓடினீர்கள்?’ என்று கூறிச் சிறித்தாள் ஜமூனா.

ஞ.ஐ

28. சிற்ப ஒழியல்

அன்றிரவு ராணுவ அலுவலகம் சென்று வந்ததைப் பற்றி வெகு நேரம் சிறித்துப் பேசிக் கொண்டிருதோம். தூக்கம் வரவில்லை. பதி னோரு மணிக்கு எதிர்பாராமல் ஆட்ரிக்கிடமிருந்து போன் வந்தது.

‘உங்கள் வலைத்தளத்தை கவனமாகப் பார்த்தேன். எங்கள் கம்பெனி பொருட்களுக்கும் உங்கள் கம்பெனிக்கும் நேரடியான எந்தச் சம்பந்தமும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை’ என்றார் ஆட்ரிக்.

‘பரவாயில்லை, இன்றில்லாவிட்டாலும் எதிர்காலத்தில் ஏதேனும் வாய்ப்பு வரலாம்’ என்றாள் ஜமூனா.

‘ஆம். வரலாம். உங்கள் வலைத்தளத்தில் ஆய்வு கருவிகளுக்கான உதிரிப் பொருட்களையும், திருகாணிகளையும் சப்ளை செய்வதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எந்த நாட்டு ஆய்வுக் கருவிகள்?’ என்றார் ஆட்ரிக்.

‘அமெரிக்க, ஐரோப்பியக் கருவிகள்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘மிகவும் நல்லது. எங்கள் கம்பெனிக்கு கிராஸ்குரோஸ் என்ற கம்பெனி உதிரிப் பொருட்களை சப்ளை செய்கிறது. சைனா-விலிருக்கும் சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் செய்யும் உலகத்தரம் வாய்ந்த உதிரிப் பொருட்களை தன் பெயரைப் போட்டு கிராஸ்குரோஸ் உலகம் முழுவதுமுள்ள பெரிய கம்பெனிகளுக்கு விற்கிறது. அவர்களிடம் சிறிது நேரத்திற்கு முன் பேசினேன். சைனாவை மட்டும் நம்பியிராமல் இந்தியாவிலும் சிறிய உற்பத்தியாளர்களை நியமிக்க நினைத்து தர ஆய்வாளர்கள் இரண்டு பேரை இந்தியாவிற்கு அனுப்பி இருக்கிறது. மூன்று நாட்கள் பெங்களூரில் இருப்பார்கள். நீங்கள் விரும்பினால் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு உங்கள் உதிரி பாகங்களைக் காட்ட ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இப்போதைக்கு என்னால் இவ்வளவு மட்டுமே செய்ய முடியும்’ என்று கூறி, அவர்கள் செல்போன் எண்களை ஆட்ரிக் தந்தார்.

அவருக்கு நன்றி கூறிய பின் சுந்தரத்தை அழைத்தாள் ஜமுனா.

‘தூங்கியிருப்பான். காலையில் பேசலாமே’ என்றேன்.

‘கம்பெனி தூங்குகிறது. இவனாவது விழிப்பாக இருக்க வேண்டாமா?’ என்றாள் ஜமுனா.

ஜமுனா சொன்னதை அரைத்தாக்கத்தில் கேட்டபின் ‘பத்து கோடி சாட்டிலைட்டிலிருந்து, ஒரு ரூபாய் திருகாணிக்கு வந்து விட்டாய்’ என்று கேவி செய்தான் சுந்தரம்.

‘ஒற்றை ரூபாய்கள் இல்லாமல் கோடிகள் இல்லை. தனி மனிதர்கள் இல்லாமல் உலகமோ, பிரபஞ்சமோ இல்லை’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நமக்கு முருகவேள்தான் உதிரிப் பொருட்கள் செய்து தருபவர். காலையில் போய் பார்க்கிறேன்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘காலையில் நான்கு மணிக்கு இங்கே வந்துவிடு. நாம் பேசியபின் உடனே முருகவேளை போய்ப் பார். கொஞ்சம் தாமதமானாலும் வெளியே போய்விடப் போகிறார்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அத்தனை சீக்கிரமாக அவர் ஏன் வெளியே போக வேண்டும்?’ என்றான் சுந்தரம்.

‘அவருக்கு கடன்சுமை இருக்கிறது என்று பழனியப்பன் சொன்னார்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘சரி, சரி. முடிந்த அளவு சீக்கிரமாகப் போகிறேன்’ என்று கூறிவிட்டு போனை அணைத்தான் சுந்தரம்.

‘என்னங்க, இணையத்தில் கிராஸ்குரோஸ் பற்றி கண்டுபிடித்து சொல்லுங்களேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நீயே பார்ப்பதுதானே?’ என்றேன்.

‘ஒரு தடவை கற்றுக் கொடுங்கள். அப்புறம் நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

இணையத்தையும், கூகிளையும் எப்படி உபயோகிப்பது என்று என் மடிகணினியை வைத்து ஜமுனாவிற்கு சொல்லித் தந்தேன். கிராஸ்குரோஸ் வலைத்தளத்தை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தேன். அவள் அதை வாசிக்கத் தொடங்கிய சிறிது நேரத்தில் அவள் அருகிலேயே தூங்கிவிட்டேன்.

பேச்சுக்குரல் கேட்டு கண்வியித்தபோது மணி காலை ஜந்து. ஜமுனா கம்ப்யூட்டரில் கிராஸ்குரோஸ் வலைத்தளத்தைக் காட்டி சுந்தரத்திடம் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு காகிதத்தில் அவள் கூறியவற்றை குறித்துக் கொண்டிருந்தான்.

‘நான்கு மணிக்கு வரச் சொன்னால் நான்கரைக்கு வருகிறான். இப்படி இருந்தால் எப்படி கம்பெனி நடத்துவது?’ என்று எண்ணிடம் சொன்னாள் ஜமுனா.

‘நான் போய் முருகவேளைப் பார்த்து இந்தப் பட்டியலில் இருக்கும் உதிரிப் பொருட்கள் சாம்பிள்கள் வைத்திருக்கிறாரா என்று கேட்டு வருகிறேன்’ என்ற சுந்தரம் ‘அத்தான், நீங்களும் வருகிறீர்களா? ’ என்று என்னிடம் கேட்டான்.

‘அவரை எதற்கடா இந்தக் காலை குளிரில் வெளியே அலைய வைக்கிறாய்? ஐந்துதானே ஆகிறது? இன்னும் சிறிது நேரம் தூங்கட்டும்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘சரியக்கா, சரி. நான் குளிரில் போகிறேன்’ என்று கூறிவிட்டு என் வண்டியில் கிளம்பினான் சுந்தரம்.

‘நீ தூங்கினாயா?’ என்று கேட்டேன்.

புன்னகைத்தாள் ஜமுனா.

ஏழு மணிக்கு ஒரு பை நிறைய யந்திரப் பொருட்களோடு வந்தான் சுந்தரம். ‘அக்கா, முருகவேளின் பேக்டரி உன் படுக்கை அறையைவிடச் சிறியது. அதில் மேனுவல் லேத் வைத்திருக்கிறார். சிற்பி உளி வைத்து கல்லில் சிற்பம் செதுக்குவது போல திருகாணிகளைச் செய்கிறார். இதெல்லாம் சரி வராது’ என்றாள் சுந்தரம்.

ஜமுனா கிராஸ்குரோஸ் தர ஆய்வாளர்களுக்கு போன் செய்தாள். ‘எங்கள் தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து செய்தி வந்தது. இதுவரை நாறு கம்பெனிகளுக்கு மேல் பார்த்து விட்டோம். ஒரே ஒரு கம்பெனிகூட நல்ல தரத்தில் பொருட்களை செய்யவில்லை. அதைச் சுட்டிக்காட்டினால், உடனே கம்பெனிக்காரர்கள் ‘எங்கள் தரம் நன்றாக இருக்கிறது என்று எழுதுங்கள். பத்து சதவிகிதம் லஞ்சம் தருகிறோம்’ என்று பதில் சொல்கிறார்கள். நாறு கோடி பேர் இருக்கும் நாட்டில் தரமான பொருள் செய்ய முடியவில்லை என்பது சோகமான விஷயம்’ என்றார் மூத்த ஆய்வாளரான லியோனி.

‘எங்கள் பொருட்களைப் பார்த்தபின் உங்கள் சோகம் சந்தோஷமாக மாறக் கூடும்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அதையும் பார்த்து விடலாம். சென்னையில் வேறிரண்டு கம்பெனிகளையும் பார்க்க வேண்டும். இன்று மதியம் நான்

மட்டும் சென்னை வருகிறேன். இரவே திரும்புகிறேன். ஆறு மணிக்கு என் அறைக்கு வாருங்கள். உங்கள் சாம்பிள்களைக் காட்டுங்கள். அதன்பின் தேவைப்பட்டால் உங்கள் பேக்டரியையும் பார்த்து விடுகிறேன்’ என்று கூறினார் லியோனி.

‘பேக்டரி பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. நம் பொருள்களை பார்த்ததுமே நம்மைத் தூரத்தி விடுவார்’ என்றாள் சுந்தரம்.

மாலை ஜமுனாவும் தயாரானாள். ‘நாங்களே போய் வருகிறோமே அக்கா’ என்றாள் சுந்தரம்.

‘நானும் வருகிறேன். பெரிய ஹோட்டல்களை நான் பார்த்ததே இல்லை’ என்றாள் ஜமுனா.

‘வெளிநாட்டுக்காரர் முன்னால் காரில் போய் இறங்கினால் கெளரவமாக இருக்கும் அக்கா’ என்றாள்.

‘ஆட்டோவில் போகலாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அத்தான், பெரியத்தானிடம் இன்று மாலைக்கு மட்டும் கார் வாங்கிக் கொள்ளலாமே’ என்றாள் சுந்தரம்.

‘வேண்டாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அத்தான் நீங்கள் போன் செய்யுங்கள்’ என்றாள் சுந்தரம்.

ஜவுளி அண்ணிக்கு போன் செய்தேன். ‘வீட்டில் இருப்பீர்களா?’ என்று கேட்டேன்.

‘எல்லோரும் வெளியே போகிறோம்’ என்றார் ஜவுளி அண்ணி.

‘ஆட்டோவில் போகலாம்’ என்றேன்.

லியோனியை நட்சத்திர விடுதியின் வரவேற்பறையில் சந்தித்தோம். ஆறு மணிக்கு பார்க்கலாம் என்றவர் எட்டு மணிக்குத்தான் வந்தார். போக்குவரத்து நெரிசலில் சிக்கிக் கொண்டதாகக் கூறி மன்னிப்பு கேட்டார். ‘இது என்ன நாடு! முறையோ, ஒழுங்கோ இல்லை’ என்று அலுத்துக் கொண்டார். இனிமையாகப் பேசினாலும் இந்தியர்களை எனம் செய்யும்

வழக்கமான வெளிநாட்டுப் புன்னகை அவர் உதடுகளில் இருந்தது.

‘இரண்டு கம்பெனிகளையும் பார்த்து விட்டேன். பத்து சதவிகிதம் சொன்ன மற்ற இந்தியக் கம்பெனிகளைவிட உங்களூர் கம்பெனிகள் சிறந்தவை. இருபது சதவிகிதம் லஞ்சம் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். உங்கள் தொகை என்னவோ!’ என்று கேலியாகக் கூறியபடி சுந்தரம் தந்த பெட்டியை வாங்கித் திறந்தார் வியோனி.

‘பத்து மணிக்குக் கிளம்ப வேண்டும். உங்கள் பேக்டரிக்கு வர இயலாது’ என்று கூறியபடி இரண்டு, மூன்று உதிரி பாகங்களை புரட்டிப் பார்த்தார் வியோனி. அவற்றை மீண்டும் கவனமாக ஆராய்ந்தார். ‘வெளிநாட்டில் வாங்கியதா? நீங்கள் செய்ததா?’ என்றார்.

‘நாங்கள் செய்ததுதான். அதாவது எங்கள் மேற்பார்வையில் வென்டார் செய்தது’ என்றான் சுந்தரம்.

‘இங்கேயே, இந்தியாவிலேயே செய்ததா?’ என்று கேட்டார் வியோனி.

‘ஆமாம்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘என் அறைக்குப் போகலாம். வாருங்கள்’ என்று ஆராவது மாடியிலிருந்த தன் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார் வியோனி.

‘இன்றைக்கு நீங்கள் என் விருந்தாளிகள்’ என்று கூறிவிட்டு எங்களைக் கேட்காமலே இரவு உணவை அறைக்குக் கொண்டுவரும்படி உத்தரவிட்டார். உணவு வரும் வரை தன் கருவிகளை வைத்து ஒவ்வொரு பொருளாக ஆராய்ந்தார்.

‘இவை யந்திர பொருட்கள் போலில்லை. உயிருள்ளவையாகத் தெரிகின்றன’ என்றார் வியோனி.

‘இவற்றைச் செய்பவர் சிற்பக் கலையும் தெரிந்தவர்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘உங்கள் இந்தியாவில்கூட தரமுள்ள பொருட்கள் செய்யும் கம்பெனி இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. தரம் என்றால் உலகத் தரம். எங்கள் ஜெர்மனியில் செய்யும்

தரத்தைவிட உயர்வானதாக இருக்கிறது. தவறு செய்து விட்டேன். உங்கள் பேக்டரிக்கு முதலில் வந்திருக்க வேண்டும்’ என்றார் வியோனி.

எல்லாப் பொருட்களையும் பார்த்த பின், வரைபடங்கள் உள்ள ஐந்து காகிதங்களைத் தந்தார். ‘இதே போல செய்ய வேண்டும். ஒரு பீசுக்கு எண்ணாறு ரூபாய் தருகிறோம். ஒவ்வொன்றிலும் மாதம் நூறு வேண்டும். மொத்தம் ஐநூறு வேண்டும். முதல் மூன்று மாதங்கள் பார்ப்போம். எல்லாம் சரியாக வந்தால் மாதம் பத்தாயிரம் பீசுகள் கூட வாங்க வாய்ப்புண்டு. முதலில் ஐநூறு செய்யுங்கள்’ என்றார் வியோனி.

‘நீங்கள் வாயால் கூறுவதை ஆர்டர் என்று எடுத்துக் கொண்டு தயாரிப்பில் இறங்கி விடலாமா?’ என்றான் சுந்தரம்.

‘எங்கள் நாட்டில் வாயால் கூறுவதும், எழுத்தால் தெரிவிப்பதுவும் ஒன்று போன்றவையே. வேறுபாடு எதுவுமில்லை. சாம்பிள்களை எடுத்துக் கொண்டு நான் பெங்களூர் போகிறேன். தேதிகள், அனுப்பும் முறை, பண விவரங்களை நானை காலையில் மின்னஞ்சல் மூலம் அனுப்புகிறேன். நானையே நீங்கள் தயாரிக்கத் தொடங்கலாம்’ என்றார் வியோனி.

உணவு வந்ததும் எங்களோடு சேர்ந்து உண்டார். ஜமுனாதான் பெரும்பாலும் பேசினாள். கிராஸ்குரோஸ் பற்றி மட்டுமே பேசினாள். எங்களுக்கு விடை தருமுன் ‘என்னைவிட உங்களுக்குக் கிராஸ்குரோஸ் பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கிறது’ என்று மகிழ்ந்தார் வியோனி.

ஓ•ஓ

29. முருகவேளின் புது மெஹின்

மறுநாள் முருகவேளை வரச் சொல்லி சுந்தரம் போன் செய்த அரைமணி நேரத்திற்குள் முருகவேள் அம்பத்தூரிலிருந்து வந்துவிட்டார்.

கம்பெனி அலுவலகத்தில் நானும், சுந்தரமும் அவரை சுந்தித்தோம். உட்காரச் சொல்லி பலமுறை கூறிய பிறகுதான் எங்கள் முன் உட்கார்ந்தார்.

‘ஜேர்மனிக்காரன் நீங்கள் செய்த யந்திர உதிரிப் பொருட்கள் நன்றாக இருப்பதாகச் சொல்கிறான். நீங்கள் மேனுவல் லேத்தில் கையால்தான் இதைச் செய்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் நம்ப மறுக்கிறான். உயர்தர ஆட்டோமேட்டிக் யந்திரத்தில் செய்தால்தான் இவ்வளவு துல்லியமாக, கச்சிதமாக செய்ய முடியும் என்கிறான்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘ரொம்ப சுந்தோஷம், ரொம்ப சுந்தோஷம்’ என்றார் முருகவேள்.

‘உங்களால் ஒரு மாதத்திற்கு எத்தனை பீஸ்கள் தயாரிக்க முடியும்?’ என்று கேட்டான் சுந்தரம்.

‘ஒரு நாளைக்கு இரண்டு செய்ய முடியும். நேரம் கிழமை பார்க்காமல் வேலை செய்தால் மாதம் ஜூப்பது அல்லது அறுபது செய்து விடலாம்’ என்றார் முருகவேள்.

‘இப்போது எத்தனை செய்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டான் சுந்தரம்.

‘மாதத்திற்கு இருபது வரை’ என்றார் முருகவேள்.

‘எங்களுக்கு ஒரு பீஸ் ஜூநாறு ரூபாய்க்கு தருகிறீர்கள். உங்களுக்கு எவ்வளவு லாபம் வரும்?’ என்று கேட்டான் சுந்தரம்.

பதில் சொல்லத் தயங்கினார் முருகவேள்.

‘நாங்கள் விலையை குறைக்கப் போவதில்லை. வேறொரு விஷயத்திற்காகக் கேட்கிறோம்’ என்றார் சுந்தரம்.

‘இருநூறு ரூபாய் கிடைக்கும்’ என்றார் முருகவேள்.

‘மாத வருமானம் நாலாயிரம்தானா? எப்படி சமாளிக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டேன்.

‘கஷ்ட ஜீவனம்தான். வீட்டில் எப்போதும் இல்லை என்ற பாட்டுதான் கேட்கும். வெளியே வந்தால் கடன்காரர்களின்

ஏச்ச. என் லேத் ஷெட்டில் மட்டும்தான் நான் சுந்தோஷமாகவும், சுதந்தரமாகவும் இருக்கிறேன்’ என்றார் முருகவேள்.

‘மாதம் ஜூநாறு பீஸ்கள் செய்து தர முடியுமா?’ என்று கேட்டான் சுந்தரம்.

‘இப்போதிருக்கும் யந்திரத்தை வைத்து செய்ய முடியாது சார். ஆட்டோமேட்டிக் யந்திரம் வாங்கினால் மாதம் இரண்டாயிரம் பீஸ்கள் செய்யலாம். தரத்தையும் இன்னமும் உயர்த்திவிடலாம்’ என்றார் முருகவேள்.

‘நீங்கள் ஒரு ஆட்டோமேட்டிக் யந்திரம் வாங்கி விடுங்களேன்’ என்றான் சுந்தரம்.

சிரித்தார் முருகவேள். ‘மூன்று லட்சமாகும். கிட்டத்தட்ட என் ஆறு வருஷத்து வருமானம்.’

‘பேங்கில் கேட்டால் கடன் கொடுப்பார்களே’ என்றான் சுந்தரம்.

‘வேறு ஒரு ஆர்டருக்காக முன்பே பேங்கில் கேட்டுப் பார்த்து விட்டேன். திருப்பிக் கொடுக்க நினைக்காத பணக்காரர்களுக்குத்தான் பேங்கில் கடன் கொடுப்பார்கள். திருப்பிக் கொடுக்க நினைக்கும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு கொடுக்க மாட்டார்கள்’ என்றார் முருகவேள்.

‘பேங்க் அதிகாரிகள் தங்கள் பாதுகாப்பை பார்க்க வேண்டுமே! நிலத்தையோ, நகையையோ செக்யூரிட்டியாகக் கொடுத்தால் உடனே கடன் தருவார்கள். எங்களுக்குக் கூட பேங்கில் பிரச்சனை இருக்கிறது. சம்பளம் தர ஜமுனாவின் நகைகளை வெளியே அடகு வைத்திருக்கிறோம்’ என்றேன்.

புன்னகைத்தார் முருகவேள்.

சுந்தரம் என்னை முறைத்தான்.

பணம் சம்பாதிக்க நல்ல வாய்ப்பு. நமுவி விடும் போலிருந்தது.

தட்டுகளில் கேசரியும், வடையும் எடுத்துக் கொண்டு ஜமுனா வந்தான். அருகருகே அல்லது ஒரே கட்டடத்தில் அலுவலகமும் வீடும் இருப்பதன் தனிச் சிறப்பே இதுதான்.

‘முந்தா நாள் கேட்டேன். இப்போது தருகிறாய்’ என்றான் சுந்தரம்.

தட்டுகளை வைத்துவிட்டு ஜமுனா திரும்பிப் போக யத்தனித்த போது ‘அக்கா, எதுவுமே சரியில்லை’ என்றான் சுந்தரம்.

‘கவனமாகத்தானே செய்தேன்?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘ஜெர்மன்காரன் கொடுத்த ஆர்டரை எடுத்துக் கொள்வதில் சிக்கல் இருக்கிறது. அதைச் சொன்னேன்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘என்ன ஆயிற்று. முருகவேள் சாரால் பண்ண முடியும் என்று சொன்னாயே’ என்று கேட்டாள் ஜமுனா.

‘அவரிடம் ஆட்டோமேட்டிக் மெஷின் இல்லை. அதை வாங்க அவருக்கு மூன்று லட்சம் தேவைப்படுமாம். சாரிடம் வசதி இல்லை. பேங்கில் கடன் கிடைக்கவில்லை’ என்றேன்.

‘இரண்டு நிமிஷம் வீட்டுக்கு வாருங்களேன்’ என்று என்னிடம் கூறிவிட்டு ஜமுனா முன்னே செல்ல, நான் பின்னே சென்றேன். என்னைத் தொடர்ந்து சுந்தரமும் வந்தான்.

‘நான் உன்னைக் கூப்பிடவில்லையே’ என்றாள் ஜமுனா.

‘கூப்பிடாமல் வந்து மாட்டிக் கொள்வதுதானே என் பழக்கம்!’ என்றான் சுந்தரம்.

‘யந்திரத்தை வாங்க நாம் உதவினால் என்ன?’ என்று கேட்டாள் ஜமுனா.

‘பத்திருபது பேர் உதவினால்தான் பிழைக்கக் கூடிய நிலையில் நாமே இருக்கிறோம்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘புது யந்திரம் வாங்கினால் அவருக்கு எவ்வளவு லாபம் வரும்?’ என்று கேட்டாள் ஜமுனா.

கணக்கு போட்டுச் சொன்னான் சுந்தரம்.

‘நாம் உதவ முடியாது. பேங்கில் நம் கணக்கு சிக்கவில் இருக்கிறது. சப்ளையர்கள் நம் மீது வருத்தத்தில் இருக்கிறார்கள்.

எப்படியோ பணத்தைப் புரட்டித் தந்தாலும் திட்டம் கூடி வரவில்லை என்றால் கூடுதலாக ஒரு பிரச்சனை சேர்ந்துவிடும்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘என் செய்யக் கூடாது என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறாய். என் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அதிகமான காரணங்கள் இருக்க முடியுமே’ என்றான் ஜமுனா.

‘இருக்கலாம். ஆனால் காரணங்கள் மட்டுமே பணத்தைக் கொடுத்து விடுமா?’ என்று சொன்ன சுந்தரம் சிறிது தயங்கி விட்டு ‘அக்கா, ஒரு வழி இருக்கிறது. கல்யாணத்தன்று அப்பா..’ என்று மீல்ல ஆரம்பித்தான்.

‘போதும், நிறுத்து’ என்று சற்று கோபத்துடன் ஜமுனா கூறி அவனைத் தடுத்தது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

‘நாம் வாங்கிய பொருளுக்கு மூன்று மாதம் கழித்து பணம் தருவது வியாபார வழக்கம்தானே?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘ஆமாம்’ என்றேன்.

‘அப்படியானால் என் பெயரில் யந்திரத்தை வாங்குவோம். அம்மா அரசாங்க மானியம் வாங்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை பார்க்கிறார். அதனால் அவரை ஜாமீன் கையெழுத்து போடச் சொல்லிக் கேட்கலாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நாம் கேட்டால் அத்தை நிச்சயம் செய்வார். ஆனால் நாம் கேட்பது சரிதானா என்று தெரியவில்லை’ என்றேன்.

சுந்தரம் ஜமுனாவைப் பார்த்தான்.

‘அக்கா, இந்தச் செலவு தேவைதானா? நாம் திட்டமிடும் எந்தச் செலவும், நம் திட்டத்தைவிட அதிகமாகத்தான் செலவாகும் என்று மாபி லா சொல்கிறது’ என்றான் சுந்தரம்.

‘போடா, நாம் போடும் எந்த வரவு திட்டத்தையும்விட அதிகமாகத்தான் வரவு வரும் என்று ஜமுனா லா சொல்கிறது’ என்றாள் ஜமுனா.

பின் என்னிடம் ‘என்னங்க, நாம் எந்த ஆர்டரையும் வேண்டாம் என்று சொல்லும் நிலையில் இல்லை. ஒரு பீஸ் எண்ணாறு ரூபாய்க்கு விற்கப் போகிறோம். மாதம் ஒன்றரை

லட்சம் வரும். முருகவேஞ்கு ஒரு லட்சம் வரும். முதல் மாதத்தில் கொஞ்சம் குறைவாக வரும் என்றாலும் இரண்டாம் மாதமே முழுத் தொகையையும் கொடுத்து விடமுடியும். நான் சொல்வது சரிதானே?’ என்றாள்.

‘ஆமாம். மூன்று லட்சம் விலையுள்ள யந்திரம் மாதம் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் சம்பாதிக்கும் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது’ என்றேன்.

‘முப்பதாயிரம் ரூபாய் கம்ப்யூட்டரில் சாப்ட்வேர் எழுதி மாதம் மூன்று லட்சம் சம்பாதிக்கிறார்களே! மனிதனின் ஆர்வம், அது தரும் தெம்புதான் சம்பாதிக்கிறது! யந்திரமல்ல. நம் சக்திதான் எதையும் முதலில் நிர்ணயம் செய்கிறது, அதற்கு அடுத்தபடியாகத்தான் கருவி வருகிறது’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அக்கா பெயரில் கடன் வாங்க வேண்டாம். என் பெயரில் வாங்குவோம். உங்களுக்கு சங்கடம் இருக்காது. ஆனால், அம்மா வாங்கும் சம்பளத்திற்கு அவர் கியாரண்டி செல்லுமா?’ என்றான் சுந்தரம்.

‘தினகரன் மூலம் வாங்கிய கடனில் சம்பளம் தந்தது போக மீதி இருக்கிறதே. அம்மாவின் ஜாமீன் கையெழுத்து செல்லாது என்றால், அதை முன்பணமாகக் கட்டி யந்திரம் வாங்குவோம். மூன்று மாதங்களில் மீதித் தொகையைத் தந்து விடுவோம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அது சம்பளத்திற்காக வைத்திருக்கும் பணம். தொடக்கூடாது என்றாயே?’ என்றான் சுந்தரம்.

‘யந்திரம் வாங்கினால் வருமானம் வருமே? அதை வைத்துச் சம்பளம் கொடுக்கலாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நீதான் சட்டம் போடுகிறாய். நீயே மீறுகிறாய்’ என்றான் சுந்தரம்.

‘என்னடா இது! சட்டம் போடுகிறவஞ்கு அதை மீறும் உரிமை கிடையாதா? சின்ன சட்டத்தை மீறினால்தான் பெரிய சட்டத்தைப் பின்பற்ற முடியும்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘யார் சட்டத்தை மீறலாம் என்பதற்கும் சட்டம் வைத்திருப்பாயே! சட்டம் போடுபவரின் திறமை விதிவிலக்கை உருவாக்குவதில்தான் இருக்கிறது’ என்றான் சுந்தரம்.

‘ஜமுனா பாயும் நதி. தேங்கி நிற்கும் குளமோ, குட்டையோ அல்ல’ என்றேன்.

‘நான் குட்டை. அக்கா நதியாக என்ன, கடலாகவே இருக்கட்டும். நீங்கள் யாரத்தான்?’ என்றான் சுந்தரம்.

‘சிந்திக்க வேண்டிய கவித்துவம் நிறைந்த விஷயம்’ என்றேன்.

‘வரப் போவதாக நினைக்கும் பணத்தைவிட, கையில் இருக்கும் பணம்தான் பாதுகாப்பு’ என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டு கம்பெனிக்குச் சென்றான் சுந்தரம்.

ஓ•ஓ

(அடுத்து வரும் சில மாதங்களில் மலர்ந்த ஜீவியத்தில் 39 அத்தியாயங்கள் கொண்ட மீன்கொடி தொடர்ந்து வெளியாகும். கால இடைவெளியின்றி உடனே தொடர்ந்து வாசித்து முடிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் cs@motherservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரியில் என்னைத் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்)

(தொடரும்)

★ ★ ★

ஜீவிய மணி

புரிய வேண்டும் என்பது அறிவின் ஆர்வம். உடமையாக்கிக்-கொள்ள வேண்டும் என்பது உயிரின் ஆர்வம். இடைவெளிடாது திரும்பத் திரும்ப ஒன்றையே செய்வது உடலின் ஆர்வமான பழக்கம். புரிய வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்றால் மனத்தின் எல்லையைக் கடக்க முடியும். சொந்தமாக்கிக்-கொள்ள முயல்வதைத் தவிர்த்தால், ஆசை அழியும். செய்ததையே திரும்பத் திரும்பச் செய்ய விருப்பமில்லை என்றால் உடலின் பிடியிலிருந்து விடுபடலாம். இவை, பிரகிருதியின் பிடியில் இருந்து மனிதனை விடுவித்து ஆன்மாவை நோக்கிச் செல்ல உதவும்.

MALARNDHA JIVIYAM

Form IV (See Rule 8)

Statement about ownership and other particulars about **Malarndha Jiviyam** (according to Form No. IV. Rule 8 circulated by the Registrar of Newspaper for India).

1. Place of Publication : Puducherry
2. Period of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : **Mr. S. Devanathan**
Nationality : Indian
Address : Sakthi Offset Printers,
No. 238, Lawspet Main Road,
Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008.
4. Publisher's Name : **Mr. P.V. Sankar**
Nationality : Indian
Address : Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments,
177, Pappammal Koil Street,
Vaithikuppam, Puducherry - 605 012.
5. Editor's Name : **Mr. N. Asokan**
Nationality : Indian
Address : 5, Puduvai Sivam Street,
Venkata Nagar Extn., Puducherry - 605 011.
6. Name and address of the individual who owns the newspaper and partners or shareholders holding more than 1% of the capital : **The Mother's Service Society**
5, Puduvai Sivam Street,
Venkata Nagar Extn.,
Puducherry - 605 011.

I, (P.V. Sankar) hereby declare the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.

Sd

(P. V. Sankar)

Signature of the Publisher.

Date: 01-03-2017

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

பருவம் - காலம்

காலத்திற்கும் அதன்மூலம் கர்மத்திற்கும் கட்டுப்பட்ட மனிதன் சுபமுகூர்த்தத்தைப் போற்றுகிறான். ஆடிப்பட்டம் தேடிவிதை என்பது பயிர் பருவத்தால் கட்டுண்டதைக் காட்டுகிறது. போர் கிணறு வந்தபின் தண்ணீர் 12 மாதமும் கிடைப்பதால் ஆடிப்பட்டத்தின் மகிழை மறந்துவிட்டது. கரும்புக்குப் பட்டமில்லை. பருவத்தைக் கடக்கும் மனிதன் அந்த அளவுக்குக் காலத்தினின்று விடுபடுகிறான். ரயில் வந்தபின் பயணக் காலம் சுருங்குகிறது. தந்தி, செய்தியின் காலத்தைச் சுருங்குகிறது. காலம் சுருங்குவது நாம் காலத்தை வெல்வது. அதுபோல் காலத்தை வென்றவன் காரியங்களை கெட்டவேளை கெடுப்பதில்லை என்பதைக் கவனித்தால் கண்டிப்பாகத் தெரியும். அன்னை கெட்டவேளையைச் சுபமுகூர்த்தமாக்குகிறார். காலத்தின் இராசியை நம்புபவனையே காலம் கட்டுப்படுத்தும். நம்பாதவனைக் கட்டுப்படுத்தாது, என்றாலும் மேல்நாட்டார் நம் நாட்டில் செயல்படும்பொழுது நாட்டின் சூழல் அவர்களை ஓரளவு பாதிக்கும். காலம் மாறும் பொழுது காலத்தை மனிதன் வெல்வது ஒர் அம்சம். காலத்தை வெல்லும்பொழுது இடத்தையும் வெல்கிறோம். காலம், இடத்தை மனத்தின் முன்னேற்றத்தால் வென்றவன் சிறந்த மனிதனாகி கர்மம் அந்தளவில் அவனைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஆஸ்பத்திரியில் ஆப்பரேஷன் வேளைக்குக் கட்டுப்படாது. நோயாளியே அதைச் செய்யலாம். ரிக்கார்ட்டைப் பார்த்தால், வேளை அதன் வேலையைச் செய்ததைக் காட்டும். காலம் சக்தி வாய்ந்தது. வருடத்தில் 90 நாட்கள் மலரும் Grace அருள் மலர் அன்பர் கவனிப்பால் 83 நாட்கள் தவிர மீதி நாட்களில் பூத்தது ஒரு தியானமைய அனுபவம்.

பரமபதம்

பரமபதம் பழைய நாள் பொழுதுபோக்கு. ஏணியும், பாம்பும் உள்ள அமைப்பு. தாயம் உருட்டும்பொழுது வரும் நம்பரை பரமபதத்தில் கண்டு காயை நகர்த்துகிறோம். காய் ஏணியினடியில் வந்தால், ஏணி மூலம் உயர்கிறோம். வாழ்வில் அந்த நாளில் ஏணி குறைவு. இல்லையெனக் கூறலாம். இந்த நாளில் எங்கு பார்த்தாலும் ஏணி. தெருத்தெருவாகப் புடவை விற்றவன் Insurance Development Officer பெவலப்பெண்ட் ஆபிசராக வேலை செய்கிறான். சேல்ஸ் மேனாக இருந்தவன் MLA-ஆகி மந்திரியாகிவிட்டான். எலுமிச்சம் பழத்தைத் தெருவில் விற்றவள் மகன் டாக்டராக வேலை செய்கிறான். கல்வீடு கட்ட முடியாதவர் மச்சவீடு கட்டுகிறார்கள். அந்த நாளில் கீழிறங்கும் பாம்பு ஏராளம். இன்று குறைவு. அன்னை வாழ்வில் ஏணிகள் ஏராளம். பாம்பு இல்லை. பழைய மன்றிலையை வற்புறுத்தினால் ஏணி விலகும். தங்கக்கட்டியைப் பார்க்காமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு போவது மனித சுபாவம். ஏணியை முயன்று விலக்கியது அன்பர்கள் வாழ்வு. பேரானந்தத்தைக் கண்டு சாதுவும், மகானும் பயப்படுவதாக சாவித்ரி கூறுகிறது. அதிர்ஷ்டம் ஏராளமாக வருகிறது. ஏற்றால் போதும். விலகுபவர் பலர். கண்டு அஞ்சி ஒதுங்குபவரும் உண்டு. அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டு வருபவருக்குச் சிலுவையைத் தருவது ஏசு பிரானுடைய வாழ்வு. வாழ்க்கையே ஏணிமட்டுமின்ன பரமபதமான இந்நாளில் அன்னை அன்பர்க்கட்கு அடுத்த கட்டம் போகும் வாய்ப்புண்டு. அடுத்த கட்டத்தை நினைப்பவர் அதிர்ஷ்டத்திற்குரியவர்.

